

Acésta fóia ese
cate 3 cóle pe luna
si costa 2 fiorini v. a.
pentru membrii aso-
ciatiunei, éra pentru
nemembrii 3 fr.
Pentru strainatate
1 galbenu cu porto
postei.

TRANSILVANI'A.

Fóia Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Abonamentul se
face numai pe cate
1 anu intregu.
Se abonédia la Comi-
tetulu asociatiunei in
Sibiiu, séu prin posta
séu prin domni co-
lectori.

Nr. 11.

Brasiovu 1. Iuniu 1873.

Anulu VI.

S u m a r i u : Ioanu Corvinu de Hunedó'ra. (Urmare.) — Discursu rostitu de G. Vintila. — Colectiune de diplome istorice transilvane. (Urmare.) — Jocurile religióse in Spani'a. — Procesu verbale. — Publicarea baniloru incursi. — Bibliografia.

Ioanu Corvinu de Hunedó'ra,

originea, genealogi'a, faptele sale im-
mortali.

(Urmare.)

V. Invasiunile turcesci in Transilvani'a.
Batalii. Mórtea unuia dein Corvini. Alte
intemplari pâna in 1843.

Batali'a dela St. Imbru si cea dela Si-
biiu in Transilvani'a. Trufi'a sultanului Mu-
rad s'a simtitu vetamata de mórte, atátu prin respin-
gerea ce patise elu insusi la Belgradu, càtu si prin
batai'a ce luase Isacu-pasi'a, in fine si prin impre-
giurarea, cà nu putea se'si implinésca poft'a de a
pune man'a pe Georgie Brancoviciu domnulu Serbiei,
carele petrecea in destula securitate in Ungari'a. Se
pare éراسi cà turcii incepusera se pricépa, cà pre
càtu tempu comanda si governa Ioanu Corvinu in
Banatulu Severinului si chiaru in Belgradu, straba-
terea in laintrulu Ungariei le este fórte multu ingreu-
nata, déca fúu chiaru imposibile. Destulu cà dupa
càteva luni dela batali'a ce avuse Corvinu cu Isacu-
pasia, sultanulu tramise pe unulu dein cei mai buni
generari ai sei, anume Mezet séu Mezit-bei, omu
inaintatu in etate, cu óste in numeru cà de optudieci
de mii, cu porunca cà se strabata prin Munteni'a in
Transilvani'a. Se pare cà Mezit-bei a petrunsu in
Munteni'a cu mare iutíme si fóra dificultate, adeca
fóra resistentia dein partea munteniloru. Pe atunci
Vladu II. numitu Dracula se aflá tare umilitu si fórte
strimtoratu de càtra turci, éra ajutoriu nu prea avea
de unde se astepte. Ungurenii se batea intre se-
nesi cu tóta furi'a; cu moldovenii se avea reu, si a-
cestia inca 'si pricepea pe atunci fórte reu interes-
sele loru; serbii era trantiti; éra imperiulu bisantinu
devenise unu cadavru, a carui putóre se simtia doue
si trei sute de miliarie prin pregiuru in Asi'a si in
Europ'a. Asiá s'a potutu intempla usioru, cà Mezit-
bei cu óstea sa strabatuse in Martiu 1442 p'ntre
munti in Transilvani'a, unde mai nimeni nu'lu asteptá
in acelu ano-tempu. Se pare totusi cà Ioanu Corvinu
petrunsese in càtu-va planurile turciloru, séu adeca,
indata ce vedíu cà ei au trecutú Istrulu si au inun-
datu Munteni'a, a cautatu se presupuna cà ei voru
cerca se strabata si in Transilvani'a; de aceea elu

alergase incóce cu ceva mai inainte, pentrucá se con-
centre iute càtu ar potea mai multa óste impregiu-
rulu seu spre a suscepe lupt'a cu resultatu fericitu.
Pre candu ajunse Ioanu Corvinu la cetatea Alb'a-
Iuli'a, nu avea mai multa óste impregiuru de se-ne,
decátu numai pe càtu adusesse dein districtele roma-
nesci prin care trecuse dela Alb'a-greca (Belgradulu
serbescu) prin Banatu, prin comitatele Hunedó'ra si
Alb'a incóce, éra episcopulu rom. catolicu Georgie
Lépes, cunoscutu si mai inainte cá omu iubitoriu de
batai, isi avea adunatu banderiuulu seu dein comúnele
romanesce deinpregiurulu Albei Iuliei, supuse coman-
dei sale. Dein celelalte parti ale tieriei se adunase
óste fórte pucina. Causese acestei neregularitati era
invederate. Bellulu civile transilvanu, cà consecentia
fíresca a tiraniei sub care gemuse poporulu apasatu
si impilatu, cutrierase ori-ce incredere intre con-
dutori si condusi. Multime de aristocrati nici nu cu-
tediara a'si aduna cetele loru impregiuru de se-ne;
altii surprinsi de neasteptat'a venire a turciloru, nu
avura neci atàta tempu liberu cà se se impace cu
poporulu si se faca ambele classi de locuitori causa
comuna in contra inemiciloru dein afóra; altora éراسi
turcii apucasera ale talia drumulu, in càtu ei nu mai
potura ajunge cu banderiele loru in castrele lui Cor-
vinu. Asia óstea lui nu era de ajunsu nici pe de
parte, pentrucá se se mesure cu turcii. Cu tóte a-
cestea, Ioanu Corvinu indemnatu de episcopulu Lépes
decise a se arunca si numai cu atàta óste asupra
turciloru, carii se apropiá spre Alb'a-Iulia incarcati
de predi si ducèndu cu se-ne multime de locuitori
in captivitate. In 18. Martiu 1442 Ioanu Corvinu si
G. Lépes se rapedu asupra avangardei turcesci si o
respingu dein valea Murasiului pâna la comun'a St.
Imbru (sancti Emerici villa). Aici inse'i astepta Me-
zit-bei cu tóta armat'a sa in ordine de bataia. Dupa
càte spunu cronicarii, se pare cà Corvinu nu sciuse
despre acea concentrare neasteptata a turciloru la
loculu acela, pentrucá elu si Lépes inaintandu cu
fervóre in urm'a turciloru dein avangarda, dupace
trecura riulu Ampoiu, dela comun'a Barabantiu (Bor-
bánd) inainte, se vediu cu totulu pe neasteptate in
midiuloculu armatei turcesci, incongiurati dein tóte
partile. Se incinge una batalia scurta, inse fórte de-
sperata, in care óstea transilvana fu coplesita dein

tóte partile. Védiendu Corvinu acelu mare periculu, trage partea cea mai mare a óstei sale impregiurulu seu, si indesuita umeru la umeru cumu era, sparge cu ea prin liniile turcesci si scapa sub murii cetatei dela Alb'a. Episcopulu Lépes inse voliendu se sara cu calulu seu celu sprintenu preste una ripa a riului Ampoiu cade la pamentu, si in aceleasi momente este taliatu in bucati de càtra inemici. Acésta fu finea vietiei episcopului Georgie Lépes, carele facuse atàta reu acestei tieri.

Dupace Mezet-bei castigà batali'a dela St. Imbru, crediendu cà cu atàta sfarmase tóta puterea Transilvaniei si cà se afla dein tóte partile in deplina securitate, isi aruncà ochii asupra Sibiiului, despre care audise cà ar fi plinu de avutii, precumu si era pàna la unu gradu óre-care, pentrucà in tempuri de mare periculu nu numai sasii accumulau averile loru prin cetati, ci si nobilii, caroru le lipsea cetatile. Asia Mezet-bei pléca cu tóte hórdele sale asupra Sibiiului, ilu incongiura si incepe se'lu bata. Fortificatiunile de atunci ale Sibiiului pentru tempurile nóstre nu aru fi de nici-o valóre; ele era dein cele mai modeste. De alta parte inse scienti'a de a bate si sparge cetati inca era numai in léganu. Asia Mezet-bei dete la Sibiiu preste obstacule, la care nu era preparatu. Sibiiianii si pucin'a óste càta se strimtorase in cetate, sciendu ce'i astépta in casu candu ar cadea cetatea in manile turciloru, isi adunasera tóte poterile si se apará cu bunu resultatu dein dosulu muriloru si dein bastille.

Tempulu pe care'lu perdeu turcii cu impresurarea Sibiiului, genialele Ioanu Corvinu ilu sciù folosi de minune spre nimicirea inemiciloru si spre salvarea patriei. Cá si in alte casuri de pericole supreme, asia si asta-data, Corvinu isi desvoltà puterea geniului seu; prin elocenti'a si gravitatea caracterului seu reesi cà se impace spiritele celu pucinu pentru momentele de periculu, si asiá ii successe cà nu numai se'si readune resturile óstei dela St. Imbru, ci mai trase la se-ne inca si alte cete dein diverse parti ale tieriei, pe care le supuse disciplinei si volientiei sale. Dupa aceea luà langa se-ne si pe collegulu seu Nicolae de Ujlak, cu care'i placea se 'si impartia tóte triumfurile sale, de si talentele acestuia de belliduce nu ajungea cu ale lui. Cu acea óste acumu destulu de respectabile, Corvinu properà in ajutoriulu Sibiiului. Audiendu Mezet-bei de apropierea lui Corvinu cu óstea transilvana, dise in trufi'a sa: „Lasati se vina, cà se ne dea ocaziune la unu triumfu si mai stralucitu.“ Indata dupa acésta Mezet-bei isi intórse tóte poterile sale in contra óstei transilvane séu ardelene, cumu se esprime scriptoriulu grecu Chalcocondilas, éra la una trupa de spahii dein cei mai cutediatorii si curagiosi la committe strinsu, cà pe Ioanu se ilu aduca séu viiu séu mortu. Pentrucà se'lu cunósca si mai bene in amesteculu bataliei, turcii cercetasera cu de-ameruntulu dela ardelenii luati cu se-nesi in captivitate despre uniform'a,

calulu si armatur'a lui Ioanu Corvinu. Intr'aceea Corvinu inca aflase prin spionii sei, cà scopulu principale alu turciloru era cà se puna man'a pe densulu, pe Iancu séu Iangu, precumu ilu numea grecii si turcii. Audiendu acésta oficiarii si anume adjutantiu lui Corvinu, unulu dein ei, anume Simionu Comanu, carele semená la statura cu comandantele seu supremu, se decide si se offere cà se ia uniform'a, calulu si tóta armatur'a lui Corvinu, si asiá se'si puna in pericolulu celu mai invederatu viéti'a sa pentru patria. Corvinu acceptà sublimulu devotamentu alu lui Simionu Comanu, luà inse tóte mesurile possibili, pentrucà totusi se asigure viéti'a junelui si generosului erou, dete adeca sub comand'a lui unu despartimentu de ostasi dein cei mai buni ai Transilvaniei, pentrucà se'lu apere pàna la estremu. Batali'a se intemplà aprópe de Sibiiu la unu satuletiu, pe care chronicarii au uitatu se'lu numésca. Indata la inceputulu bataliei turcii uitandu de oricare alte legi strategice, se intrecea unii cu altii, care se puna mai antaiu man'a pe Ioanu Corvinu; asia se intemplà cà batali'a cea mai infocata se desfasiurà in partea in care se aflá Simionu Comanu cu trup'a sa; tóte sagetile sborá in acea parte, cei mai curagiosi turci se incercá se strabata la punctulu, unde vedea pén'a si calulu lui Ioanu Corvinu. Trup'a lui Comanu si elu insusi au facutu minuni de bravura si eroismu, cu tóte acestea elu si partea cea mai mare dein ai sei impresurati dein tóte partile au fostu ucisi prin extraordinari'a multime a turciloru ce s'au aruncatu asupra loru*). Simionu Comanu a picatu cà unu altu Leonidas la Thermopile cu ai sei, inse glori'a cea mai radiósa a dilei a remasu legata de stindartele Transilvaniei si de numele lui Ioanu Corvinu. Dupace adeca parte mare a óstei turcesci apucà in directiunea in care se aflá Simionu Comanu, eroulu nostru vaivodu rapediendu-se cu tóta calarimea sa usióra si cu càteva tunuletie ce avea, ii apucà dein flanca si strabatendu inainte fece intre densii versare de sange, precumu abia se mai vediuise in Transilvani'a dela Traianu si Decebalu. Paganii inse ocupati pàna la furia cu Comanu, neci nu observasera cà Corvinu trece preste clai de cadavre turcesci, pentrucà se ajunga a'lu scapá. Dein contra, turcii dupace cadiu Comanu, crediendu cà celu cadiutu este Ioanu Corvinu, prorupsera in strigate selbatece de bucuria, ceea ce in óstea transilvana produse si mai inversiunata pofta de vindicta. Lupt'a cea mai furiósa reincepu. Intr'aceea garnisón'a dein Sibiiu audiendu bubuitulu de tunuri si fremetulu altoru arme, prorupse si ea dein cetate, luandu pe turci dein dosu. Observandu acésta numerosii Ardeleni

*) Acestu Simionu Comanu la Turóczi este numitu Komonya, si este unulu dein membrii familiei aristocratice cunoscute sub numele de familia Kemény, éra apoi mai departe scimu dela insusi com. Ios. Kemény, cà si famili'a loru se trage dein romani, cà e de origine daco romanésca.

câți apucasera la turci în captivitate, sfarmandu'si lan-
turiile și alte ferecături și apucându armele cădute
dein manile celor morți și greu ranți, se iniépta
asupra turcilor alaturea cu garnison'a sibiiéna și
înaintedia deculându și macelându. Acuma turcii ve-
dienduse incongiurati dein tóte partile, adeca precumu
se întemplase ardelenilor la St. Imbru, venira în
confusiune, dupa carei și apucà terróre cu atátu mai
mare, cu cátu că supremulu loru belliduce Mezet-bei
și filiulu seu inca picasera morți. De aci încolo în-
cetà ori-ce resistentia dein partea turciloru și se pre-
facu în fuga selbatica mai alesu spre Turnu-rosiu
înainte, éra calarimea transilvana taliá și macelá dein
ei barbatesce. Chronicarii spunu, că cu acea oca-
siune aru fi remasu la duoedeci de mii turci morți,
câ inse deintre ardeleni aru fi picatu numai vreo trei
mii. Se stea proportiunea numerului mortiloru cumu
va sta, destulu că acea victoria castigata cu bratia
și arme transilvane și mai alesu romanesci, a fostu
una dein cele mai stralucite, éra Ioanu Corvinu și
dupa elu Nicolae de Uilacu isi adaosera câte una
cununa noua triumfale la cele castigate de mai în-
ainte. Castele turcesci cu tesaure enorme și cu tóte
predile destinate de Mezetu pentru sultanulu, au re-
masu în potestatea invingatoriloru. Mai multe mii
de compatrioti ajunsi în captivitate avura a'si mul-
tiami scaparea loru numai acestéi victorii. Corvinu
persecutà pe turci p'între munti și pe siesurile Mun-
teniei pâna la Dunare, éra unii scriptori spunu, că
el ar fi trecut totu în acelu anu inca și în Bul-
gari'a cu scopu de a face reu și mai mare turciloru.
Atàta se scie, că Corvinu celu pucinu în acelu anu
se avea bene cu domnii tieriloru romanesci, în cátu
ii éra usioru a strabate pe la ei și a trece Dunarea.
Una parte dein predi, arme și flamure turcesci, cumu
și capulu lui Mezet, alu filiului seu și alu altoru turci
de rangu înaltu s'au transmisu că presentu regelui
Vladislau la Buda pe unu caru mare, trasu de diece
cai, pe langa care fu dusu și unu turcu betranu că-
diutu în captivitate, pentrucá se narredie pe largu
regelui și lui Georgie Brancoviciu cele vediute și
patite, adeca totu decursulu acelei batalii. Dein re-
stulu prediloru prefacute parte mare în bani, Corvinu
edificà în frumós'a vale a Teiusiului una monastiru
pentru nisce calugari eremiti cunoscuti sub nume de
calugarii santului Paulu apostolu. Acea monastiria
mai tardú s'a prefacutu în ruine prin desele belluri
civili. Dupu tempuri fu reedificata de comitele Ste-
fanu Apor, apoi érași fu desfientata. Unii scriptori
sustienu, că Ioanu Corvinu ar fi mai edificatu în
memori'a victoriei dela Sibiiu inca și una baserica
în onórea archangerului Michailu în Alb'a-Iuli'a, în
loculu unde mai tardú se pusese residentia princi-
piloru transilvani. Benkő vrea se mai scia de alte
duoe baserice, un'a la St. Imbru și alt'a la Bai'a-
mare, pe care Corvinu le-ar fi edificatu tctu dein
predile turcesci dela 1442. Pe baseric'a dela Teiusiu
dice Benkő, că au apucatu și elu în dilele sale acésta

inscriptiune: Anno Domini 1445 Joannes de Hunyad
Regni Hungariae Gubernator; éra în paraclisu (sa-
cristia) a vediutu corbulu cá marca séu însemnu alu
familiei Corviniloru.

Dio'a în care s'a întemplatu acea batalia, nu se
afla în chronicari și nici chiaru lun'a. În totu casulu
batali'a dela Sibiiu se pune în primavér'a aceluiasi anu.

Victori'a dela Sibiiu a fostu de mare importantia,
și a essercitatu influentia decisiva asupra celoru-lalte
evenimente dein acelea tempuri. Bucuri'a óstei tran-
silvane s'a intensu nu numai preste tóta tier'a, ci și
preste tóte popórale christiane. Batali'a cea de langa
Belgradulu serbescu și acésta de langa Sibiiu au datu
lumei probe, că turcii inca potu se fia batuti și în-
vinsi, ceea ce pâna în anii 1441—2 nu mai cutediá
se créda nimeni, pentrucá multele victorii castigate
de turci unele dupa altele, insuflasera mare frica și
grija în tóte partile. De aci încolo inse numele de
Iancu, care în turcesce semnifica Echo, Resunetu,
ajunse a fi nume de spaima la turci, în cátu pâna
și mamele isi spariá pruncii si'i facea se taca dicèn-
du-le: taceti că vene Iancu. De alta parte, tóte po-
pórale europene numia pe Ioanu séu Iancu Corvinu
numai cu lauda și cu gloria.

(Va urma.)

Discursu

rostitu de G. Vintila cu ocasiunea adunarei gener. a
despart. I. alu asoc. trans., tiente în Cinculu mare
în 11. Februaru 1873.

Domniloru!

Poporulu romanu se ocupa, precumu bine o scimu
cu totii, mai numai cu economi'a de campu; de indu-
stria, comerciu etc. se apuca fórté pucini, ici colea
câte unulu. Plugariulu romanu crede, că nime nu scie
purtá economi'a cá densulu; elu a invetiat'o acésta dela
mosi și dela stramosi, a crescutu, dice elu, cu córnelé
plugului în mana. Cu tóte acestea se plange și vaiera
mereu, că pamentulu nu mai aduce róde asia indestu-
litórie și asia de abundante, cumu se întemplá mai în-
ainte, că economi'a merge totu spre mai reu. Caus'a
acestei calamitati tieranulu si-o esplica în multe feluri,
numai cátu elu n'au ajunsu inca se întieléga adevérat'a
causa, cu atàta mai pucinu se o apretiedie.

Caus'a, fratiloru plugari, e de a se cautá în indi-
ferinti'a și în nesciinti'a vóstra. Economi'a purtata ra-
tionalu și cu pricepere, amesuratu progresului, ce l'a
facutu esperinti'a și sciinti'a agricola de vr'o 30 de ani
incóce, în locu se dea indaraptu, e dein contra în
stare, de a aduce pâna la óre-care gradu totu mai
mare venitu. Essemple avemu destule dein acele tieri,
unde economi'a rurala au ajunsu la unu gradu fórté
înaltu de desvoltare și perfectiune. Acolo unii economi
iscusiti și invetiati produsera pre unu jugeru atâtea róde,
în cátu plugarii nostrii neci cá'si potu inchipu'i. Spre

ilustrarea acestora 'mi iau voia a insirá numai câteva date numerice:

Dn. de Iagov dein Calberwisch			
(Saxoni'a) scóse	2689	cent.	napi de zach.
„ Heubach dein Kopkeim (Prusi'a res.) scóse	1441	„	„
„ Jontzsch dein Broesen (Saxoni'a) scóse	1210	„	„
„ Jontzsch deintr'altu locu	1204	„	„
„ Fichtner dein Atzersdorf (langa Vien'a) scóse	1168	„	„
„ Topf-Gipfersleben (Saxoni'a)	527	cent.	cartofi.

In parculu Coning (Angli'a) cositu de 5—6 ori pe anu dà 540 cantarie de fênu.

Dupa dn. Hartsteiner se scotu in Angli'a 22 galete grau si 38 galete ovesu.

Aceste cifre de-si pre noi ne punu in uimire, totusi ele se paru a nu esprime rezultatele cele mai mari possibili. O cultura intensiva e in stare a scóte rodu inca cu multu mai mare. De aici vedemu, ce póte face economulu iscusitu si desteptu. Unii cá acestia se potu intr'adeveru si au cuventu, de a se laudá cá pricepu trebile agriculturêi, si cu tóte acestea ei nu dicu cá sciu destulu, cumu facu ai nostri, cari n'au invetiati si nu sciu nimica, n'au neci idea de agricultur'a rationala, ci aceia invétia si se perfectionédia mereu si cu tóta sirguinti'a. Inca dein cea mai frageda teneretia s'au apucatu si continua si acumu de a invetiá, nelasandu se le scape dein mana neci una ocaziune, prin care si-ar poté inmultí cunoscintiele si prin acestea starea lor. Cercetédia, intréba, se uita, cumu mai facu si altii, cetescu carti de economia; intr'unu cuventu, suntu neobositi intru a'si imultí cunoscintiele folositóre, prin cari potu ajunge la o stare, care se le permita a traí mai usioru, mai bine si mai multiamiti. Si precumu amu vediutu, acésta sirguintia a lor nu remane desiérta. Cosiurile de bucate le suntu pline, nutretiu dein destulu, au vite grase de ti se pare cá se nu stea ap'a pe ele, caii lor suntu mai frumosi decâtu pe la noi cei dela calesci. Ei, dar ce facu economii nostri? Nu se trudescu si nu'si iau ostenél'a de a invetiá mai nimica: „cumu á traitu tata meu si eu fàra invetiatura, voru traí si copii mei,“ 'i audi pe multi dicundu fàra sfiéla si fàra precugetare, cu tóte cá ei insii vedu cu ochii proprii, cá pe di ce merge se traiesce totu mai greu, totu cu mai mari lipse si necasuri.

Nu asia, fratiloru plugari, convîngeti-ve odata, cá acésta cale a nesciintiei duce la sapa de lemn. Au nu vedeti, cá saraci'a se respandesce pe di ce merge totu mai multu si mai fàra indurare. „Nesciinti'a este cea mai scumpa marfa in tíera,“ a disu marele economu nationalu anglesu Adam Smith. De adeverulu acestei sentintie noi romanii credu cá suntemu convinsi mai multu decâtu ne trebuie, si totusi durere, nu ne apucamu, a o alungá cu tóta sirguinti'a si cu poteri unite de pe la vetrele nóstre. Dein contra, sciinti'a adeverata face privirea mai libera, judecat'a mai neartarnatória, procura iubire si interesu pentru mam'a nó-

stra natiune, dandu-ne cunoscinti'a independintiei, castigata cu mare ostenéla si sacrificiu. Folosindu plugariulu serbatorile si duminécile, in locu de a merge la carciuma, pentru cetirea de carti folositórie, acésta 'i va aduce camele mari. Cu ajutoriulu cunoscintieloru castigate ajunge in stare de a'si portá economi'a totu cu mai mare perfectiune, tragundu astufeliu dobendi multu mai mari si mai multiamitórie. In lume se va sci miscá mai bine, mai liberu, mai fàra sfiéla, ajungendu cu incetulu la cunoscinti'a marelui scopu, pentru care omulu este asiediatu pre acestu pámentu. Au nu vedemu mai in tóte dilele asiedindu-se pe la satele nóstre câte unu strainu mai procopsitu si mai istetiu, carele profitandu si abusandu de nesciinti'a si neesperinti'a tieranului, isi face in scurtu tempu avere. Acésta negresitu provine de acolo, cá strainulu acela scie mai multe decâtu aceia, cu cari are de a face.

Se nu mi se respundia, cá banii si fóra de aceea camu pucini, in aceste tempuri grele, au se se dea pe alte lucruri mai neaperatu de lipsa, cá-ci nu esiste unu altu ce mai neaperatu si mai rentabile, decâtu a face posible desvoltarea spiritului, prin ce omulu se apropie totu mai multu de perfectiune, de facatoriulu seu. Se ne desteptámu odata dein acestu somnu alu perirei, se ne desteptámu mai virtosu acuma candu vedemu, cá toti vecinii nostri, cá tóte popórale nesuieseu si lucra dein respoteri pentru luminarea mintei si a spiritului lor, pentru inmultirea cunoscintieloru reali. Indiferentismulu facu locu energiei si activitatiei. Se spunemu, ca voimu a traí cá romani; se respingemu cu dispretiu tóte uneltirile dein midiuloculu si d'impregiurulu nostru, incrediendu-ne numai in poteri inalte ale spiritului nostru de conservatiune si de progresu.

Candu o natiune se destépta astfeliu, candu ea se vede in conditiunea de a sci ce a fostu si cátu a suferitu, ce este si ce trebuie se fia, ea de atunci incepe a traí, a voi se traiésca si nime pe lume nu mai póte impededá mersulu seu, precumu nime nu o va mai poté impinge in abissulu perirei, ce se deschidea la pitiórele sale.

Neinteresarea de viitoriulu seu este dein contra una dein pedepsele aruncate asupra capului unei natiuni, care o trage mereu spre valurile furtunóse ale unei esistintie cu totul nesigure si dintre cele mai primejdióse, amenintiandu-o mai curendu séu mai tardiu cu perire totala. Si acésta cu atátu mai multu, cu cátu indifferentismulu póte se astupe chiar si urechile unei natiuni, se o lase surda la vocea de alarma a conservarei sale, se innabusiasca ori ce simtiu nationale si patrioticu, si se o imbrancésca in cele dein urma in bratale uneltitórie ale unoru reu voitóri, cari in numele ei urmarescu numai scopuri mírsiave, egoiste si interese personali.

Cá se ne scapamu si se ne mantuimu de atari calamitati, avemu cea mai santa detoria se ne incordamu tóte poteri, de a deschide si a aratá poporulu calea cátra o stare mai buna, atátu materiala, cátu si spirituala, preparandu'lu inca dein teneretie pentru chia-

marea sa. Si de óre-ce la poporul nostru ocupatiunea de capetenia este agricultur'a, industri'a cea mai neaperrata dein tóte punctele de vedere, apoi de sine se intielege, cà avem cea mai sacra detoria, de a cercá si de a pune in misicãre tóte midiulócele putintióse, prin care s'ar poté respandí in modulu celu mai corespondietoriu si càtu mai iute economi'a de campu rationala la plugarii nostri. Si acésta cu atãta mai virtosu, de óre-ce a sositu ór'a suprema, ór'a a unusprediecea, acuma candu inimicii némului romanescu, in locu de a ne face si pre noi partasi la beneficiile statului dupa dreptu si dupa dreplate, insistu dein contra, a ne sugrumá, a ne saraci, a ne sterge cu totulu de pe faci'a pamentulni. Cà pãna acumu dupã tóte incordarile si incercarile nu le-a succesu acestu planu satanicu, se nu ne prinda mirare. Unu poporu, si mai alesu unu poporu atãtu de tenace si plinu de viétia cá alu nostru, cu forti'a nu se póte nimici; acésta o intielesera in fine si se încerca acumu, a ne coplesi prin cultura si prin saracia, pe cale economica. Prin acésta nesmentitu cà isi voru ajunge scopulu, déca noi vomu stá cu manile in sinu, asteptandu porumbii fripti, se ne vina de-a gata.

Suntemu multi, si in unire, in intielegere fratiésca contribuindu fia-care cu sinceritate amesuratu poteriloru sale materiali si spirituali, potemu se facemu fórte multu. Ajuta'ti tu romane, si atunci Ddieu inca te va ajutá. A sositu momentulu cá se apucamu pe acele cali si se punemu in cursu acele midiulóce, cari suntu mai corespondietórie pentru crescerea de agricultori harnici si iscusiti in tóte privintiele. A trecutu dejá cam de multisioru tempulu, candu si unu economu, care scie numai ceva dein esperintia, se o mai póta duce si scóte la capetu cu onóre. Agricultur'a, cumu este ea astadi, pretende pentru sigurantia subsistentiei sale ómeni iscusiti in tóte afacerile, câte taia in sfer'a ei. Economii nostri inse, in locu se cunósca tóte legile vietiei animalice si vegetale, ducu dein contra cea mai completa lipsa de cunoscintie si de invetiatura de specialitatea loru. Li se dá fórte raru, séu mai neci odata ocaziune de a vedé o economia purtata mai cu pricepere, mai rationalu.

Pãna candu nu vomu ajunge, cá se se invetie in scótele poporali cumu se se castige si dela o economia mica unu venitu càtu mai mare; pãna candu tenerulu tieranu pe langa acésta nu va avé ocaziune de a vedé si de a practisá la o economia de modellu, pãna atunci prosperitatea poporului nu póte si neci cà va ajunge, a fi mai multiamitória. E tempulu cá se introducemu invetiamentulu agricultur'e publice in economi'a nóstra, in scótele poporali, si se respandimu cunoscintie reali intre poporu.

Economulu de campu, dice unu mare barbatu helvetianu, are de a face, cá neci unulu de alta specialitate, mai cu tóte elementele naturei. Elu depende dela natura mai multu decâtu ori-cine, mai multu, decumu póte 'si inchipuesce. Libertatea sa, ba si a intregiei omenimi, póte esiste numai intre marginile naturei; ori-

ce incercare de a se scapá cineva dein legaturile ei, duce la sclavi'a propriu disa. Ori-ca se afla plugariulu pe campu, séu dupa carulu cu gunoiu, ori cà se ocupa adi cu semenatulu, mane cu necerisiulu, totu-deauna lumea materiala va remané sfer'a activitãtii sale; neci odata, pe càtu scopulu seu de capetenia remane producerea de plante si de animale, nu se va poté scapá dein legaturile referintieloru materiali. Materi'a inse, cu a carei nenumerate forme se afla densulu in neprecurmata relatiune, are si ea insusirile si legile sale nestramutabili; dela cunoscintia limpede a acelora depende in lini'a prima, cá cineva se póta fi in stare a esplótá (sbate) secretele fructifere ale vietiei materiale in alu seu folosu. Economului, fóra a se lasá in bratiale unei directiuni false a simtiementeloru, 'i este neaperratu de lipsa a cunósce poterile si productele cele mai insemnate ale naturei; pamentulu, ap'a, lumin'a, caldur'a, aérulu, plói'a, céti'a, ventulu, electricitatea, fulgerulu, ninsórea, grandin'a etc. Tóte acestea stau cu chiamarea sa in cea mai strinsa si mai intima legatura. Ací este elu silitu se se lupte in contra loru, ací trebue se le chame intr'ajutoriu, déca cumu-va voiesce, cá lucrulu si munc'a sa se fia incoronate de unu bunu resultatu. A cunósce dupa impregiurari pe càtu se póte mai bine insusirile, poterile si urmarile acelu factori, acésta este postulatululu celu de antaiu ce se face economului, déca cumu-va nu voiesce, cá fructele osteneleloru si ale munciei sale se remana prin influenti'a acelora cu totulu nesigure, cumu amu ajunsu astadi cu lucrarea nóstra in ventu, pre langa órb'a si stupid'a esperintia.

Economii nostrii se nu pérda dein vedere, cà Ddieu le-a datu mintea sanatósã, acestu nepretiuitu daru alu bunatãtii sale nemarginite nu numai in posesiune, dar mai virtosu spre cultivare si spre intrebuintiare; se invetie, se fia bagatori de séma, se gandésca, se judece; altu-mentrelea se arata nemultiamitoriu càtra atotu facatoriulu seu de bine, nedemnu de atãta bunatate si ingrijire, nedemnu de parentesc'a sa binecuventare, si se pedepsesce, o scimu dein nefericire cu totii, cu miseria si ticalosiia atãtu materiala, càtu si spirituala.

In economi'a de campu este, mai cu séma la noi, inca fórte multu, ba potemu dice cu totu dreptulu, cà este inca totulu de invetiatu. Progressulu pe la tieranii nostri inca nu'si arata urmele sale binefacatórie. Cu tóte acestea plugarii nostri tienu, ca sciu purtá si pricepu se conduca economi'a rurala. Neci o specialitate nu se póta la noi cu atãta negligentia si cu atãtu de pucina pricepere, decâtu chiaru agricultur'a, si totusi cari alte cariere oferu atãtea ocaziuni frumóse, de a face intrebuintiare si de a cultivá poterile cele sufletesci si trupesci ale omului in atãtea osebite directiuni. Vedeti, fratiloru invetiatori dela sate, ce marétia problema ve stã inainte; dela activitatea dvóstre depende nespusu de multu. Porniti-ve a atietia in baieti, in tenerime frumosulu cugetu, cà au chiamarea, cá pamentulu ce le-a datu provedinti'a spre cultivare si folosintia, se-lu prefaca intr'unu raiu pamentescu, spre consoliatiunea, indestularea si fericirea propria si a deapró-

pelui. Aratati-le mereu si la tóta ocasiunea, cumu sufletulu cugetatoriu si-afla la economi'a de campu nutremente spirituale, cumu gustulu esteticu se póte exprimá si cultivá cu moduri fórte multe si diverse. Faceti pe tenerime se intieléga, cumu se póte inaltia ânim'a si sufletulu privindu adese lucrurile maretie si memorabili dein sinulu naturei. Prin feliurite invetiaturi si esperintie dein sciintiele si dein istori'a naturala, ii introduceti in minunatele lucruri ddiesci, aratandu astu-feliu junimei calea, pe care invétia inca dein primavér'a vietiei sale a iubi chiamarea agricola, cá cea dintai si cea mai frumósa chiamare. A sositu tempulu, cá in baiatu se se crésca omu deplinu. Noi voimu se vedemu desvoltanduse in baiatu iubire si interesu cátra invetiatura si sciintia, noi tindemu se-i vedemu mintea desvoltata si ajungèndu la cugetare propria, independente. Nu ve escusati, fratiloru invetiatori cu: „Nu ne ajuta poterile.“ Pe langa o vointia tare si perseverantia chiar si poteri mai mici potu se face minuni. Nesmentitu, cá spre acésta trebuie se ai aplecare, se apuci cu placere si cu neobosintia lucrulu amana. Acela care nu e in stare de a se inspira la privirea frumosului si magnificului, care trebuie se purcéda dein o lucrare sirguintiósá si creatória in si afara de scóla, care nu-si iea ostenéla de a face bucuria si petrecere baiatiloru prin cunoscintie naturali si agronomice, de a cresce dein ei crescini si lucratori buni in viea Domnului, acela nu este unu invetiatoriu alu paradisului, care se deschide pre pamentu prunciloru innocentu, acela nu póte fi invetiatoriu in intielesulu si spiritulu lui Isusu. Elu a lasatu pe prunci se vina la sine, spre ai invetiá a cunósce inca dein fraged'a flóre a vietiei, dein operele creatiunei pre Parentele iubitoriu si purtatoriu de grija alu ómeniloru. Elu a pusu tóta ostenéla spre a trage atentiunea auditoriloru sei asupra fenomenelor instructive ale naturei, asupra passeriloru ceriului, asupra semnaturiloru de pe campu, asupra graului coptu pe tempulu secerei alaturea cu buruién'a, asupra floriloru, cari in vestmentulu loru pomposu intrecu porfir'a imperatiloru. Dein contemplatiunea acestora nu intrelase elu a trage invetiaturile cele mai inaltiatórie pentru ânim'a si viétia invetiaceiloru sei setosi de invetiatura. Dupa luminatoriulu seu essemplu se lucramu si noi cá invetiatori ai tenerimei, cá se facemu dein ea nu numai elevi ai ceriului, dar si cetatieni buni si harnici pe pamentu.

Cá se se póta propune invetiaturile agronomice in scóle, se intielege, cá avemu se ni le si organizamu in celu mai scurtu tempu, éra invetiatorii trebuie se si procure deintai ei insii cunoscintie agronomice si se se platésca in proportiunea ostenelei si progressului in implinirea chiamarei loru.

Dreptu-aceea, la tóte preparandiile ar fi de a se introduce studiulu agriculturii cá obligatu. In decursu de duoi ani, dupa o impartire corespundie-tória a materiiloru de propunere, candidatii de das-

calfa s'aru poté usioru si cu celu mai bunu succesu introduce in acésta vasta si folositória specialitate. In legatura cu acestea preparandii se se afle câte o gradina séu mosiia mai maricica, unde profesorulu se aplice cu elevii in pracse, aceea ce i-a invetiatu teoretice, cá-ci: teori'a sine praxi sicut rota sine axi. Aceste mosióre, lucrate rationalu, aru inlesni fórte multu eleviloru priceperea celoru audite dela profesoriu, principiile agriculturii li s'aru preface in trupu si sange. Astu-feliu nu numai cá aru pricepe lucrulu mai bine, dara s'aru si interesá mai multu, studiulu li-ar veni mai atragatoriu.

(Va urma.)

Colectiune de diplome

d'in diplomatariulu comitelui Iosifu Kemény, care privescu mai alesu pe románi (valachi).

(Urmare.)

1453. App. D. Tr. T. VI.

Diploma de donatiune, data totu de regele Ladislau posthumu, la mai multe familii dela Salasiulu-de susu in comitatulu Hunedórei. Donatiunea se face pe a patr'a parte dein aceeași comuna. Regele numesce pe acesti donatari de cinciori Vlachi, adeca romani, pentrucá se scía tóta lumea, cá ei au donatiunea si nobilitatea loru cá vlachi, éra nu cá ómeni de alta nationalitate. Acelasiu rege arata pe toti acei romani cu numele loru, adeca Ioanu filiu alu Seracinu, Stefanu filiu alu lui Candresiu, Gregorie Balulu, Georgie filiu alu lui Balosiu, Nicolae Danciulu, Petru si Dionisie filii ai lui Iarulu, Danciulu filiu alu lui Costa si Candresiu filiu alu lui Dionisie. Strabunulu acestora fusese unu romanu anume Stroia. Donatiunea li se face totu cá cele de mai susu: sub conditiunile, servitiile si usurile, pe langa care au facutu ceilalti regi de mai inainte ai Ungariei in Districtele romaniloru*).

Ladislaus Dei Gratia Hungar . . . fidelibus . . . alben . . . salutem et gratiam. Cum nos pro fidelibus servitiis fidelium nostrorum Vlachorum Joannis filii Zerechen, Stephani filii Kendris, Gregorii Balol, Georgii filii Balos, Nicolai Dancsul, Petri et Dyonisii filiorum Jarol, Danchul filii Kosztha, et Kendris filii Dyonisii de Zálláspataka quartam partem pssessionis Felső Szálláspatak vocatae, in Districtu Hattzag, et Comitatu de Hunyad partium Transilvanarum existen. quae etiam a quodam Stroja progenitore et praedecessore dictorum Vlachorum jure successorio ad eodem devoluta fore perhibetur, et in cujus pacifico Dominio iidem Vlachi progenitores eorum instar ceterorum verorum nobilium a dudum perstitisse, seque persistere asserunt etiam de praesenti, praemissis sicut praedicatur stantibus, et dum modo praescripta quarta pars possessionis praetactae ad aliquod castrum nostrum Regale, vel ad aliquem officiolatum illarum

*) Combina numele familiiloru romanesci dein acestu documentu cu cele precedente si cu cele care voru mai urma; ele se imultiescu mereu. Mai observa bene, cá acestea diplome, cá si inca alte câteva, mai antaiu acuma vedu lumin'a publicitati, ele adeca n'au mai fostu tiparite pâna acilea. Red. Tr.

partium Transilvanarum non pertineat, sub eisdem conditionibus, servitutibus, et consuetudinibus, quibus per praedecessores nostros Reges Hungariae, in Districtibus Valachorum possessiones et villae donari consueverunt, memoratis Valachis Joanni filio Zerechen, Stephano filio Kendris, Gregorio Balol, Georgio filio Bálos, Nicolao Danchul, Petro et Dyonisio filiis Jarol, Danchul filio Kostha, et Kendris filio Dyonisii de Zálláspataka, ipsorumque haeredibus, et posteritatibus universis, cum omnibus utilitatibus, et pertinentiis ejusdem, vigore aliarum literarum nostrarum Donationalium exinde confectarum, in perpetuum contulerimus, velimusque eosdem in Dominium praelibatae quartae partis possessionis praetactae, per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci; ideo fidelitati vestrae firmiter praecipimus, et mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo praesente Joannes de Chulah, vel Uladol, aut Lado de eadem Chuhla aliis absentibus homo noster e. c. t. (reliqua juxta stilum solitum mandati statutorii) Datum Pragae in festo B. Britij Confes. a. D. 1453. Regnorum autem nostrorum Hungariae etc. 14. Bohemiae vero primo.

L. S.

ab extra appressi.

Dorso hujus mandati haec sunt scripta: „Statutio facta fuit secunda, tertia, quarta Beatae Luciae Virginis nemine contradictore apparente.

Originale exstat in Arch. Capit. Alb. Tran. —

1453. — App. D. Tr. T. VI.

Regele Ladislau innoesce donatiunea facuta de regele Sigismundu si de gubernatoriulu Ioanu Corvinu romanului nobile Candresiu, filiu alu lui Ioanu filiu alu Candea dela Rjulu-de móra seu Suseni, pe podulu dela Pórta-de feru, care se stricase candu cu batai'a turciloru.

Ladislai Regis mandatum Statutorium ut Kendres, et Ladislaus de Malomviz fratres ejus statuatur in dominium pontis in loco Vaskapu Cttu. Hunyad habiti.

Ladislaus Dei Gratia Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae etc. Rex, ac Austriae, et Stiriae Dux, nec non Marchio Moraviae etc. fidelibus nostris Capitulo Ecclesiae Albensis Transylvaniae Salutem et Gratiam. Cum nos pro fidelibus servitiis fidelis nostri Egregii Kenderes filii Kende de Malomviz, primum Sacrae Regni Nostri Hungariae Coronae exhibitis, pontem in loco Vaskapu appellato, in Comitatu de Hunyad, et metis seu confiniis partium Nostrarum Transilvanarum existen. habit. in cujus pacifico dominio iidem Kenderes se, ac Ladislaum fratrem suum carnalem, ex legitima donatione quondam Serenissimi Principis Domini Sigismundi Romanorum Imperatoris, et Hungariae Regis, ac tandem etiam fidelis nostri spectabilis ac magnifici Joannis de Hunyad Generalis Capitanei, in ipso Regno Nostro Hungariae, pridem ejusdem Regni Gubernatoris actualem suae Gubernationis sibi factae a dudum

perstisse, et persistere asserit etiam da praesenti, simul cum omnibus suis solitis proventibus, quibus eundem hactenus vigore donationum praedictarum ipsi tenuerunt, et possederunt, praemissis sic stantibus, memorato Kenderes de praefata Malomviz, et per eum praelibato Ladislao fratri suo, ipsorumque heredibus, et posteritatibus universis, novae nostrae donationis titulo, vigore aliarum literarum nostrarum donationalium exinde confectarum, in perpetuum contulerimus, velimusque eosdem in dominium ejusdem, per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci; ideo fidelitati vestrae firmissime committimus et mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo praesente Sandrinus Mosova de Dempsus, aut Joannes vel Ladislaus, seu Lado de Csula, seu Petrus sive alter Petrus de Pestés, neve Ladislaus de Bakuth de Clopotiva, aut Bazarab, vel Michael de Rusor, aliis absentibus homo noster, ad faciem dicti pontis, loco, et comitatu in praescripto habiti, vicinis, et comitaneis ejusdem universis inibi legitime convocatis e. c. t. (reliqua juxta stilum solitum mandati statutorii). Datum Pragae in festo B. Ceciliae Virg. et Martiris a. D. 1453 Regno- rum Nostrarum anno Hungariae etc. 14. Bohemiae vero primo.

L. S.

Lecta.

appensi.

Originale exstat in Arch. Capit. Alb. Transylvaniae.

In Transumto vero capitulari anni 1756. possidet D. Franc. Kenderesi de Felső Szálláspataka.

1453. App. D. Tr. T. VI.

Diploma de donatiune a regelui Ladislau, prin care acesta enumerandu meritele patriotice si militare ale romaniloru Michailu dela Ciula si Dionisie filiu alu lui Andreiu Demsiusiu, le dà possessiunile seu comunele Dealu-negru, Valea, Ciula-mica si Grosulu, totu cu condiitiunile usitate dein vechime, dein tempurile altoru regi, in Districtele romanesci.

Ladislaus Dei Gratia Hung., Boh., Dalm., Croat., Ramae, Serviae, Galiciae., Lodomeriae etc. Rex, ac Silesiae et Luxemburg. Dux, nec non Moraviae ac Lusatiae Marchio. Omnibus nostris fidelibus praesentibus, et futuris, praesentium notitiam habituris salutem in omnium Salvatore, quod nos consideratis fidelitatibus, et fidelium servitiorum gratis meritis fidelium nostrorum Joannis filii quondam Michaelis de Chula, et Dionisii filii Andreae Demsus de eadem, quibus ipsi, uti didicimus, contra perfidos Turcas Christiani nominis crudelissimos persecutores, qui inferiores partes praetacti Regni Nostri Hungariae hostiliter invadere, et praedare, incolasque earundem in diram servitutem ipsorum abducere consueverunt, plerisque vicibus viriliter se opponendo, ac cum eisdem bellando, cum copiosa sui sanguinis effusione, plurimorum etiam charorum fratrum et consanguineorum, ac familiarium suorum praefato Regno Nostro Hungariae, Sacraeque Coronae Nostrae Regiae, et etiam nobis, juxta eorum possibilitatis exigentiam

se gratos reddere studuerunt, et acceptos, possessiones Feketehegy, Válya, Kis Chula praedictam ac Gros vocatas, nec non medietates possessionum Hacsadsel, et Demsus praedictae appellatarum, in Districtu Háczeg Cottu. Hunyad partium Transylvanarum exist. habitas, quas ad instar caeterorum verorum nobilium, se a dudum pertin., et persistere asserunt etiam de praesenti, simul cum omnibus earundem utilitatibus et pertinentiis, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis etc. sub eisdem conditionibus, quibus per praedecessores nostros Reges Hungariae in Districtibus Valachorum possessiones, et villae donari consueverunt, memoratis Joanni filio Michaelis, nec non Dionysio Andreae filio, ipsorumque haeredibus, et posteritatibus universis dedimus, donavimus, et contulimus, imo damus, donamus, et conferimus jure perpetuo, et irrevocabiliter tenen. possiden. pariter et haben. harum vigore et testimonio Litterarum mediante. Datum Pragae feria quinta proxima post festum . . . et confessoris, anno Domini Millesimo

Originale possidebat 1760. 20. febr. Alexius Csulai, qui ejus copiam Petro Bod transmisit.

1453. ante 2. febr. App. D. Tr. T. VI.

Privilegiu, datu de regele Ladislau lui Ioanu Corvinu, pentrucá se aiba dreptu de a lua in armele (insignia) sale pe langa corbulu avutu dein strabuni, inca si leulu*).

1453. Posenii feria quinta proxima ante festum Purificationis B. V. Ladislai Regis Privilegiales, tenore quarum Joanni de Hunyad Comiti Bistriciensis ejusdem insignibus praeter corvum progenitoribus suis iam donatum, insuper etiam Leonem inserit.

Edidit Spiess. „Archivarische Nebenarbeiten.“

„ Fejér Genus e. t. c. Jo. Corvini de Hunyad p. 176.

1453. ante 2. febr. App. D. Tr. T. VI.

Alta diploma regésca, si mai lunga, in care se coprendu mai multe date dein viéti'a lui Corvinu, se enumera meritele lui cele immortalu, i se facu si donatiuni, lui si filiiloru sei, anume foraréti'a Gurgiu (Görgény) in comit. Turdei, Deva in comit. Hunedórei, cu tóte districtele, oppidele (orasiele) possessiunile, communele rurali (sate = villae), si catune (praedia) câte se tienu de acelea; mai incolo se donara lui Ioanu Corvinu in comitatulu Temesiu dein Banatu districtele romanesci numite Sudea, Monasturu (Monasteriu), Bosiaru si Spanu**).

1453. Posenii feria III. proxima, ante festum Purificationis Mariae, Ladislai Regis donationales pro Joanne de Hunyad, Hungariae Gubernatore, et Way-

*) Vedi acésta diploma intréga la Fejér Genus, incunabula etc. pag. 176—180.

**) Vedi si acésta diploma la G. Fejér, Incunabula, dela pag. 180 pana la 194. Noi nu reproduseramu aici acestea duce diplome intru tóta intenderea loru, pentrucá fiendu ele, in partea loru cea mai mare aprópe de acelasu coprinsu cá si ceea ce urmédia indata aci dein diosu, adeca donatiunea pe Bistritia, si necessitati fiendu a face economía mare cu spatiulu, amu lasatu cá istoricii de professiune se le caute la Fejér, séu si la Spiess.

voda Transilvaniae, cujus merita tuse enumerantur ejusque filiis super Castris Gergen in Cttu. Thorda, item Dewa in Cttu. Hunyad existentibus, ac Districtibus Valachalibus Swdya, Monostor, Bosar, et Swpan in comitatu Temesiensi existentibus.

Has donationales confirmavit et transumisit idem Ladislaus Rex 1454. Pragae feria III. proxima post festum Pentecostes, et hae confirmationales exstant in Archivo Camerae R. Hung. aul.

Donationales anni 1453. et Transum. anni 1454. ex originali produxit Spiess, in „Aufklärungen für die Geschichte und Diplomatie“ p. 267 et sequ.

Item Katona: T. III. P. II. 865.

Fragm. edidit. Eder in Schaeseo p. 230.

Extract. edidit. Fejér C. D. T. XI. p. 496.

per Extensum edidit. Fejér „Genus e. c. t. Jo. Corv. de Hunyad p. 181.

1453. App. D. Tr. T. VI.

Relatiune fórte interessanta, esita dela Capitulu de Alb'a Iuli'a, prin care se adeveresco, cá Ioanu Corvinu a fostu intro dusu in dominiulu cetatei Bistritia si in alte 25 de comune parte romanesci, parte inse si sasesci*).

1453. Capituli Alb. Transilvaniae Relatoriae super pura statutione Joannis de Hunyad in Dominium Districtus et Civitatis Bistriciensis, facta feria tertia proxima post festum Visitationis Beatae M. Virginis, ad mandatum Ladislai Regis Viennae 3. die Pascae Domini (i. e. 3. Apr.) 1453. per Joannem de Zawa hominem Regium, et Andream Praepositum Ecclesiae alb. ut pote: in Bistricia, Lekencze, Némethi, Bese nyew, also-Waldorf, Schepner, Therpen, Nagy Demeter, Penthek, Yaad, Azyw Bestricie, Felsw Waldorf, Vinda, Wyfalu, Peterfalwa, Kys Demeter, Zolna, Budák, Molnarh, Zent-Joany, Zeelk, Thoth, Zenth-Ghewrgh, Dyse, Felegház, et Naghfalw in Cttu Doboka existen.

Relatoriae hae per extensum in Diplomatario Ios. Com. Kemény reperiuntur.

Has Relatorias, una cum Donationalibus anni 1453. confirmavit, et transumisit Ladislaus Rex anno 1456.

1453. C. D. T. III. p. 186.

Relatori'a ce face capitulu de Alb'a-Iuli'a despre statiunea séu introductiunea celoru siepte scaune sasesci in dominiulu fortaretiei dela Talmaciu si apertinentieloru sale**).

1453. Capituli Alb. Transilvaniae Relatoriae, super peracta in rationem saxonum septem sedium statutione in Dominium Castri Talmács, et pertinentiarum.

*) Acea relatiune nu o avemu decopiata intréga asia, precumu se afla in diplomatiului lui Ios. Kemény, dara celu care voliesce se o aiba intréga, o póte afla in bibliotec'a museului transilvanu dein Clusiu. Dein alte documente se scie, cá sasii dela Bistritia s'au catranitu reu pe regele Ladislau, cá-ci le a pusu in capu unu domnu de romanu; despre acésta inse va mai vení ocasiune de a vorbi.

**) Acésta inca este una dein acelea urme de domnia feudalistica, ce s'a introdusu si la sasii transilvani in câteva casuri.

Originale in Tabul. nat. sax. sub Nr. 502.

Edidit eas per extensum Gierend „Notitia Castellanus Talmács. Cibinii 1832“ in 8° p. 32—34.

1453.

Aflam cu cale a mai memora pe acestu anu si la loculu acesta inca unele documente care nu apucaseră a fi trecute in collectiunea ce ne stă la dispositiune, care inse nu pot lipsi, celu pucinu acelu istoriografi, carii aru volf a compune monografi'a familiei Corviniloru.

In collectiunea comitelui Ios. Teleki tomu X. pag. 381 se afla una epistola a lui Ladislau Corvinu, filiu mai mare alu lui Ioanu, adressata cu dat'a Iaurinu 30. Martiu 1453 către cetatea Presburgu seu Posionu in una afacere privata. In acea epistola junele Ladislau se subscrie că comite dela Bistritia, banu alu regatelor Dalmatiei si Croatiei.

In alta epistola a sa de dato Sambat'a-mare (Tirnavi'a) Aprile 30. an. 1453, tramisa totu la cetatienii dela Posionu, Ladislau Corvinu se subscrie totu banu alu Dalmatiei si alu Croatiei. (Teleki t. X. pag. 383).

In 3. Maiu 1453 Ladislau Corvinu érase mai scrie dela Sambat'a către cetatienii dela Presburgu in caus'a unui jidovu, anume Myssel, provocandu'i că se'lu lase in buna pace, până candu ii voru veni actele dela rege. Ací Ladislau érase se subscrie că banu alu Dalmatiei si alu Croatiei.

In acelasu anu 1453 junisorulu rege Ladislau posthumu scriendu dela Vien'a feria sexta proxima ante festum Pentecostes, către comunitatea cetatei Késmark dein Ungari'a, ii arata, că in contra rebelliloru si banditiloru carii facea rele mari pe la Scepusu, a tramisu pe Ladislau de Hunedór'a comitele dela Bistritia si banu alu regatelor Dalmatiei si Croatiei, pentrucă se nimicésca pe acei rebelli. (Féjér, Incunabula, pag. 194.)

In decretule regelui către cetatea Cassovi'a cu dat'a dein 11. Maiu 1453 emanate totu in caus'a rebelliunei dein districtulu germano-slavonescu Scepusu, Ladislau érase venf că banu alu Dalmatiei si Croatiei. (Teleki X., pag. 386 et 387. Mai vedi si la pag. 428.)

Dio'a denumirei lui Ladislau de banu nu ne este cunoscuta, destulu inse că elu, de si inca june, ajunsese banu alu Dalmatiei si alu Croatiei, cumu amu dice, vicerege. Acésta impregiurare merita attentiuenea noastră cu atātu mai virtosu, că de aici inca se pôte explica in parte mare caus'a invidiei cele mai turbate a familiei Cilly si a altora, care merse asia departe, in cātu la an. 1457 Ladislau Corvinu isi perdù capulu prin sabiia.

(Va urma.)

Jocurile religiöse in Spani'a.

I.

Nu este tíera in Europ'a, in care se se jóce si se se cante atātu de multu cá in Spani'a. Acésta provine mai alesu dein caracterulu celu veselu alu Spanioliloru. La ei sunt jocuri de ori-ce ocasiune, până si la morti inca jóca, candu mortulu este dein etatea ce se dice a innocentiei, dela 7 ani in diosu, adeca unu copilu. Spaniolii numera 40 până la 50 de jocuri, avendu fia-care numele seu propriu, pr. fandango, gallarda, galegoda, polo, jota, zorongo, zarando, etc. etc.

Noi vomu vorbí aci despre jocurile religiöse, cá unele ce sunt mai vechi si destépta o mai mare curiositate. Apoi vomu atinge pucine si despre una jota jucata la morti. Tóte aceste dupa oper'a baronului Carolu Dellavier, intitulata: „L'Espagne.“

Auctorulu vorbindu despre jocurile religiöse, la capu XXI. alu operei sale incepe astufeliu:

Usulu jocuriloru religiöse este fórte vechiu in Spani'a. Intr'o tíera plina de teologi si de casuisti, precumu este Spani'a, jocurile de acestu feliu nu poteau fi lipsite de aparatori. Asia, unii suinduse până la tempurile biblice, citédia că jocatória la ceremoniele sacre pe Mari'a fili'a lui Aronu si pe a lui Iefte. Asemenea pe regele Davidu, care jocá in cortu dinaintea sieriului legii saltandu. Altii invóca ver-setulu (stichulu) dein cartea Levitiloru, care ordoná evreiloru a luá ramuri de finicu in mani si a jocá in sanctuariu, in semnu de bucuria. Urmédia dupa aceea parentii basericesci, pr. Gregoriu Nazeenzenulu, care permise imperatului Iulianu jocurile religiöse cu escluderea toturoru celoru alalte jocuri. Dupa elu vine S. Basiliu, care afirma că: nu este mai mare fericire pre pamentu decâtu aceea de a imitá joculu cerescu alu angeriloru (tripudium angelorum). S. Tomaso de Villanova, episcopulu dein Valenti'a, narédia că in tempurile sale erá datina de a jucá dinaintea sanctissimului sacramentu in basericele dein Sevil'a, Toledo, Yepes si Valenti'a. Elu aproba acésta datina, cu tóte că pap'a Zacharia cu cāti-va seculi mai inainte interdisese jocurile dein baserici, dein cimiteria si dela processioni.

In sec. XVI. cardinalulu Ximenes restabilí in catedral'a dein Toledo anticulu usu alu misse-loru mozarabice, in tempulu carora se esecutau jocuri in choru si in nave (tind'a basericei). Parintele Marianu afurisea compositiunile devote amestecate — d'entremeses — cu jocuri necuviöse introduse pe tempulu seu in baserici. Aste genuri de representatiuni numite „farsas santas y piedosas“ erau introduse, adange celebrulu istoricu, până si prin monastirile maicelor (calugaritiloru), pentru aceea elu demandá, cá atari jocuri se fia mai antaiu supuse unei consulte eclesiastice, care erá unu feliu de censura in cele sante.

La a. 1562 — narédia Castil Blaze — parentii adunati in conciliulu Tridentinu sub presiedinti'a cardinalului Ercole di Mantova, dupa invocarea spiritului santu, pentru a'i luminá asupra cestiuniloru religiöse ce erau la ordinea dilei, se invoira in unanimitate, prin una decisiune autentica si solemnă inregistrata si subscrisa de toti cei presenti, că nemicu n'ar fi mai bine de facutu, inainte de a se apucá de lucru, decâtu a dá una serbatória eleganta si démna de magnificenti'a principiloru eclesiastici in onórea Dómneloru ce se adunaseră in mare numeru la deschiderea conciliului ecumenicu.

Filipu II. regele Spaniei erá presente, si acea serbatória galanta fu dedicata lui. Dómnule dein Tridentu si dein pregiuru, amabilele italiene, pe cari curiositatea femeieésca le attrasese acilea, venira la serbatórea data in onórea loru, in luxulu celu mai mare si mai splendidu, ce se usitá pre atunci. Cin'a fù sumtuósa si balulu stralucitu. Serbatórea meritá cu totu dreptulu aprobarea regelui Filipu. Acestu

monarchu jucà, jucara asemenea cardinalii, prelatii, doctorii in teologia s. a. parinti adunati la conciliu. Petrecerea se prolungí pàna in adunculu noptii si veseli'a cea mai mare domní intr'ensa. Cardinalele Pallavicini, istoriculu conciliului Tridentinu, nu ne dà alte particularitati asupra balului; elu nu ne spune anume ce felu de jocuri jucara cu preferintia ss. parenti.

Jocuri ambulante fura date odenióra si in Portugali'a cu ocasiunea canonisarei santului Boromeu. Atari serbatori se mai tienura in Spani'a in onórea santului Ignatiu Loyola creatoriulu iesuitoru. Aceste ofereau unu amestecu de lucruri sacre si profane. Unu auctoriu narédia, cu multe particularitati, representatiunile ce avura locu, si in cari figurau evenimentele resbelului Troianu, deinpreuna cu fabulosulu „calu de lemnu.“ Dupa elu apareau diterite popóra imbracate in costumele loru si esecutandu diferite jocuri; cari de cari mai placute, intre cari figurau patru grupe de „quadrilia,“ ce representau patru parti ale lumei: orientulu, occidentulu, miédia-di si nordulu. Unu „balabilu“ obtienù unu succesu particulariu si atrase atentiunea toturoru; elu erá esecutatu de optu baieti dela 8 pàna la 10 ani costumati si mascati: cá momitie, cá papagali si cá grieri.

In Galici'a (una provincia in Spani'a) erá datina de a fi jucatu in diu'a Domnului (la Joi'a verde) unu jocu religiosu ce se chiamá „pela.“ Unu teneru fórte luxuosu imbracatu se punea cu pitiórele pe umerii altui omu de statura inalta, care jucá cu elu inaintea procesiunei.

In sec. XVII. se dedeau, la serbatórite mai multor santi, in Catalani'a, si in Rosilione representatiuni de misteria (taine) insocite cu jocuri religióse*). Representatiuni de aceste aveau locu si in Franci'a, déca se va dá crediementu parintelui Menestrier, carele afirma, cá elu insusi le-a vedintu in unele baserici. Mai alesu in diu'a de Pasci: canonicii, cantorii s. a. ministri basericesci, tienenduse de mana se puneau pe jocu, in midioloculu basericei, cantandu imnuri de veselía. Uneori preotii cu poporulu impreuna, dupa terminarea liturgiei, se luau de mana si jucau in choru jocuri, pre cari le numiau sante.

II.

Unu caletoriu, ce percurgea Spani'a la inceputulu seclului presente, narédia cá a vedintu reprezentandu-se in Sevili'a, in diu'a assumtiunei, „Testamentulu universale“ de Regnard, si citédia testualmente afisiulu, care erá compusu in astu modu: „Imperatesei ceriului, maicei cuventului eternu etc. In beneficiulu si pentru incrementulu cultului seu, comediántii dein acésta urbe voru representá asta séra

*) In Craiov'a venise la a. 1862 una compania straina de actori; cari voiau se represente in teatrulu de aici, nascerea lui Is. Chr., mórtea si invierea; inse politici'a locale, dupa intervenirea protopopului, i-a opritu.

comedi'a cea mai glumétia, intitulata: „Legatariulu universale.“ Celebrulu Romano va esecutá joculu „Fandango. Sal'a va fi splendidu iluminata.“

Nesce poesie populare, numite „Villancicos“ si destinate pentru jocurile religióse, sunt fórte antice in Spani'a. Poetulu spaniolu Lucas Fernandez publicá „Villancicos, para se salir cantando y vailando,“ adeca: pentru a merge cantandu si jocandu; Christu, verginea, angerii si pastorii jocau rolulu principale in acéste poesie pline de spiritu.

In „Villancicos burlescos“ (cantece tieranesci glumetie) cantaretii se imbracau cá pastori si cá tierani, mai alesu in serbatorile Craciunului. Éca unu esemplu dein aceste „Villancicos:“

Este Rey **nino***) Jesus,
De los Cielos baja acá
Siendo su real comitiva
Maria y Jose y no mas;
Por cuna un pesebre
Por templo un portal
Eso es lo que encuentra
Su Real Magestá.

Adeca: „Acéstu rege e prunculu Isus, — a descinsu dein ceriu, — avendu escorta regale, — pre Maria si Iosifu numai, — de léganu avù o iesle, — de templu unu staulu, — éca ce a gasitu maiestatea sa regale.“

Alta strofa dein Seguidilla pune in scena ciganii, pre cari noi nu ne asteptámu — dice auctoriulu — se-i vedemu figurandu in serbatóri'a Nascerei Domnului.

En el portal di Belen
Gitanitos han entrado,
Y alu ninio ricien nacido
Los panales le han quitado,
Picaros Gitanos
Caras de aceitunas
No han dijado al ninio
Ropa ninguna.

Adeca: „In staululu dein Betleem, — intraranece cigani, — si noului nascutu, — i furara lintiólele, — afurisitii de cigani, fecie de maslina (negrii-verdiui), — nu lasara copilasiului, — neci unu petecellu.“

Acésta strofa semi-religiósa si semi-populare intrunescce, pre langa memori'a nativitatii, odiulu si neincrederea ce au spaniolii, (cá si alte popóra), càtra cigani.

Dar se ne întórcemu la „Villancicos.“ Astadi se usita in tóta Spani'a „villancicos de Navidad,“ in tempulu de „Noche buena,“ nóptea buna, cumu se numesce in Spani'a nóptea Craciunului. In ajunu „Vijilia del Navidad“ spaniolii dein Catalaunia, Andalusia, Galicia, Estremadura dau cele mai feliurite coreografii insocite de cantari, cari nu sunt totu-deauna canonicesci.

*) **n** se pronuncia ní séu ny. Déca nu poteti representá acésta litera, púneti dupa n unu i scurtu.

Ne aducemu amente — dice caletoriulu — de una Jota audita in Saragoz'a, unde numele Maicei Domnului si alu mantuitoriului erá amestecatu in cantare cu turone (lapte de migdale) si cu vinu de Manzarilla. Sosindu nóptea Craciunului stradele cetatii erau pline de poporu, care cantá si jucá veselu. Iei erá una orchestra compusa de instrumente de suflatu, pucinu mai incolo erau guitare, castanete, tobisióre, cari se acompaniau si alternau intre sene. Ací audiramu cantandu Jot'a „la Navidad del Señor.“ Mai antaiu incepea câte unulu, acésta strofa:

De Jesus el nacimiento
Se celebrar por dð-quier
Por dð-quier reina el contento,
Por dð-quier reina el placier.

„Nascerea lui Isus, — se celebrédia in totu loculu, — pretotindení domnesce vesel'á, — pretotindení domnesce placerea.“

Apoi dupa jocuri noua incepù chorulu se cante alte strofe. Eca ultim'a dein acele:

A tan bello dia
No falta alegria
Ni el dulce turrón
Ni el manzanilla;
Ni a mi morenilla
Tu fiel corazón.

„Intr'o di asia frumósá, — nu lipsí vesel'á, — nici dulcele turon (lapte de migdale), — nici vinulu de manzanilla, — nici dela tine frumós'a mea bruneta, — anima ta cea fidela.“

Castanetele se repetiau si dupa unu jocu fórte animatu chorulu reincepù:

Celebros la alegria
Dela madre angelical,
Al mirar legado el dia
De su parto virginal.

„Se celebramu bucuri'a, — mamei celei angeresci, — vediendu sosirea dilei, — nascerei ei virginali.“

III.

Dupa-ce amu aratatu — dice caletoriulu — cà jocurile religiósé sunt fórte vechi in Spani'a, se vorbimu despre „Seises“ (cei siése). Acesta este numele care se dà unoru mici clericuti séu cantorei ai bisericeii catedrale dein Sevill'a, a caroru datoría este de a figurá cá cantatori si jucatori la anumite ceremonii religiósé. Ei se chiama dein vechime „seises“ dein cauza, cà la inceputu erau siése, cu tóte cà astadi sunt diece. Se mai numiau si „niños cantorillos,“ micii cantatori.

Joculu seisesiloru este una aducere aminte de vechile „representaciones“ si „danzas,“ cari in evulu mediu insociau processioniile „Corpus Domini“ in principalile cetati ale Spaniei. Una bulla a papei Eugeniu IV. dela 1439 auctorísá jocurile celoru siése. Unu arhiepiscopu dein Sevill'a, don Jaime de Palafox, se încercá a le desfientá, gasindule pucinu convenabili cu respectulu datoritu sanctissimului sacra-

mentu. Capitulu, care nu erá de aceeași parere cu arhiepiscopulu, inchiriá o nave si espediá pre „seises“ impreuna cu magistrulu loru la Rom'a, spre a demonstrá pontificelui, cumu-cà atátu imbracamintulu càtu si jocurile loru nu facu alta, decâtu adaugu la splendórea cultului divin. Arhiepiscopulu facú dein parte-i totu ce potù, cá se obtiena abolitiunea jocuriloru dein baserica, dar fóra resultatu, cà-ci aceste se considerau cá nesce traditiuni sacre. Mai tardiù oprí pe „seises“ a nu tiené pelariele pre cápu jucandu dinaintea sacramentului, inse si acésta permissiune le fù acordata de curtea Romei. Se nascù apoi disputa in privinti'a imbracamentei, dar acésta remase neatinsa, si se dice cà ar fi totu aceea si astadi, care era pe atunci.

„Seises“ apertienu de altu-mentrea la familie de lucratori séu de meseriasi. Pentrucá se fia admisi in functiune nu li se cere se fia mai mari, decâtu de 10 ani impliniti. Ei se alegu prin concursu, pe care-lu facu inaintea caoniciloru capitulari. Acestia dupace au ascultat pre aspiranti, presentati de capelmaistrulu loru, alegu pre aceia cari au voce mai frumósá si-i inaltia la demnitatea de „seises.“ Dupa aceea-i imbraca intr'unu vestmentu ordinariu si fórte simplu, apoi le dau nesce vestmente fórte pretiósé pentru solemnitatele in cari trebue se figureze. E usioru de ai cunósce vediendu-i cineva pre stratele Sevilei dupa caciul'a cea rosia, mantau'a asemenea rosietica cu guleru azuru; pantaloni negri, ciorapi cu nasturi si calciuni de piele. Vestitululu loru de gala este acela pre care-lu aveau in sec. XVI, adeca pelaria de forma aprópe conica, radicata de o parte si tientuita cu unu nasture imbracatu cu pensa alba, unu mantelu rosiiu cu firu galbinu (posomantu) si scurticelu, pantaloni albi séu cenusii, ér ciorapi albastri.

Joculu celoru „siése“ atrage totu atátu de multi curjosi la Sevill'a, cá si ceremoniele dein septeman'a mare, asia in càtu catedral'a cea mare dein Sevill'a e prea strimta in acele dile, in cari au ei se figureze in „una funcion.“ Candu incepe functiunea, cei diece seises se punu in doue serii dinaintea altariului celui mare, si dupace au salutatu s. sacramentu incepu a jocá mai antaiu incetu, facundu se resune castanetele de ivoriu (ebur, fildesiu). Dupa aceea incepu se cante nesce versuri in onórea Mamei preacurate; éca una strofa cá esemplu:

Salve, oh Virgen! mas pura y mas bella
Que la aurora y que el astro del dia;
Hija, madre y esposa, oh Maria!
Y la puerta de Dios oriental.

„Bucurate vergina, mai curata si mai frumósá, — cá auror'a si cá lucéferulu de di, — fia, mama si mirésá, o Maria! — si mama Ddieului nascutu.“

Dupa óre-cari mici intervaluri, micii cantareti incepu alte strofe si la finitululu fia-carui versu intonéza urmatoriulu estribilu séu ritornelu:

A la madre de Dios escogida,
Campaneros, cantad,
Y de España patrona real,
Campaneros, cantad, concebida
Sin pecado original.

„Cantati companioni in laud'a Mamei Domnului, in laud'a patronei regale a Spaniei, conceputa fõra pecatu originale.“

Cantandu ei aceste strofe cu o voce sonõra si fõrte frumõsa, nu incetãdia de a jucã acompanian-du-si cu castanetele. Aceste jocuri inse nu se asemena de locu cu jocurile profane dein Spani'a. Ele consistu in nescie misicari line si alunecatorie, cá unu feliu de valsu betranescu, sãu cá unu minueta.

In Joi'a verde „seises“ insociescu la procesiune s. sacramentu, facõndu misicari line si sunandu incetu castanetele. Se dice cá in urm'a unui usu anticu ei jocau si inaintea regelui, candu acesta mërgea la Sevill'a.

„Seises“ isi exercita in pucini ani functiunile loru, pãna candu adeca li se schimba vocea, atunci se inlocuescu cu alti copii mai teneri. Ei si depunu atunci vestmentele cele luxuõse, le asiãdia in vestiarulu dein sacristia, dicu adio functiunei loru si se intorcu la munca, sãu in vreo pravalã ori bacanfã.

IV.

O jota funebreale in Jijoni'a.

Iot'a este joculu nationale alu Aragoniloru. Originea acestui jocu se pare a fi fõrte vechia si se crede cá provine dein anticulu Passa-calle, a carui furore fũ atãtu de mare in Spani'a si Itali'a in sec. XVI., precumu si in Franci'a unde erã cunoscutu sub numele de Passacaille. Iot'a aragonica e unu jocu vioiu si modestu totu-odata, dẽca vomu considerã dis'a populare:

La Jota en el Aragon
Con garbosa discrecion.

„Iot'a dein Aragon, este gratiosa si discreta.“

Fiendu de origine curatu spaniola, ea se distinge de cea mai mare parte a jocuriloru Andalause si mai virtosu de cãtra cele introduse dein Americ'a, prin o modestia, care nu esclude totusi grati'a si vesel'i'a.

Nu este o serbatõria populare care se nu fia infrumsetiata cu unu mare numeru de jucatori de „Jotas,“ si adesea ele sunt complementulu serbatoriloru.

Noi furamu martori intr'o di — dice caletoriulu nostru — unei ceremonie funebrale, unde spre marea nõstra mirare se jucã Jot'a. Mergeamu pre o ulitiõra camu neamblata, candu deodata audiramu sunetulu unei ghitare, acompaniatu de canteculu ascutitu alu bandurei si de sgomotulu castanetelor. Impinseramu põrt'a, pucinu radimata dela cas'a unui plugariu, crediendu cá o se damu preste o nunta tieranẽsca, inse mare fũ stupõrea nõstra candu vediuratu, cá erã una inmormentare. Vedemu in midiuloculu casei

intinsa pre o mеса acoperita cu unu covoru, una copila cá de 5—6 ani, imbracata cá de serbatõria, capulu ei incinsu cu o corõna de flori de portocale stã pucinu ardicatu pre o perina. La antai'a privire pareã cá dõrme, inse vediendu langa dens'a unu vasu cu apa santita, vediendu impregiuru-i patru facii mari de cẽra ardiendu, ne convinseramu numã decãtu, cá beat'a copila erã mõrta. Mama-sa, o femeia tenera, stã langa mic'a sa fica si plangea dein sufletu. Restulu quadrului contrastã cu totulu acestei triste scene: unu june cu una juna imbracati in costumu de labradori (lucratori) valentiani jucau dinaintea mortului o jota dein cele mai viui, acompaniandu-si cu castanetele, in tempu ce musicantii si ceilalti asistenti i incuragiau cantandu si batendu in palme. Noie ne veniã greu a combinã acẽsta veselia alãturi cu acestu luctu; inse aici dein contra: „estã con los angelos,“ (ea este cu angerii), ne dise unulu dein rudeniele mõrtei. In Spani'a considera pre copii cari moru cá pre nisce angeri, cari mergu de-adreptulu in ceru: „angelitos al cielo,“ angerasi dein ceriu, dice unu proverbiu spaniolu; prin urmare ei se bucura in locu de a se intristã, candu mõre vreunu copilu. Indata dupa finitulu jocului audiramu clopotele sunandu a vesel'ia, in locu de a sunã a mõrte: „tocar a gloria,“ in locu de „tocar a muerto“ cá la inmormentariile ordinare. S. M.

Nr. 110—1873.

Procesu verbale

Iuatu in siedinti'a lunaria a comitet. asoc. trans. tienuta in 10. Maiu c. n. 1873 sub presidiulu dlui vicepresied. Iac. Bologna fiendu de facia domnii membrii Pav. Dunc'a, I. Hannia, I. V. Rusu, Const. Stezariu, Vis. Romanu, dr. Dem. Racuciu si Ioanu Cretiu.

§ 47. Dn. cassariu presentẽza conspectulu despre perceptiunile si erogatiunile asoc. dela siedinti'a dein 8. Aprile a. c. pãna la siedinti'a presente. Dein amintitulu conspectu se vede, cumu-cã in restempulu numitu, s'au incassatu 78 fr. 40 cr. si s'au erogatu 69 fr. 43 cr. (Nr. prot. 108, 1873.)

Spre scientia.

§ 48. In legatura cu conspectulu de sub § precedente se raportedia in specialu despre banii incursi la asoc. dela siedinti'a trecuta pãna in presente, si anume:

a) cá tace de membri ordinari 20 fr. (Nr. prot. 101 si 104, 1873.)

b) cá prenumeratiuni la Transilvani'a 3 fr. (Nr. 101, 1873.)

c) cá procente obvenitõrie cu 1. Maiu a. c. dupa couponii obligatiuniloru de statu unificate si de lotaria, cumu si dupa couponii obligatiuniloru urb. bucovinene si banatiene, cu totulu 55 fr. 40 cr. (Nr. prot. ag. 102 si 103, 1873.)

Spre scientia.

§ 49. Totu dn. cassariu presentẽza conspectulu

despre starea fondului academiei pre tempulu acestei siedintie. Dein acelu conspectu resulta, cumu-cà fondulu academiei are in proprietatea sa 9831 fr. 73 cr. (Nr. prot. 109, 1873.)

Spre scientia.

§ 50. In necsu cu conspectulu de sub § 49 se raportéza in specialu despre banii incursi la fondulu academiei dela siedinti'a trecuta a comitetului, pàna la siedinti'a presente, si anume:

a) prin dn. protop. in Palatc'a, Andreiu Albonu s'au tramesu cá colecte 28 fr. 30 cr. (Nr. prot. 98, 1873.)

b) prin dn. red. Ios. Vulcanu s'au tramesu dela dn. Stef. Antonescu, jude cerc. in Bogsi'a montana in Banatu 75 fr. 25 cr. (Nr. prot. 101, 1873.)

c) prin dn. Petru Suciú, profesoriu de universitate in Iasi s'au tramesu cá contribuii 11½ Napoleoni. (Nr. prot. ag. 106, 1873.)

Se iau spre placuta scientia, si domniloru contributori li se esprime recunoscintia protocolaria.

§ 51. Dn. cassariu presentéza unu documentu, prin carele se constatéza, cumu-cà celi 11½ Napoleoni (vedi § 50 lit. c) s'au schimbatu cu charthia in val. austr. in suma de 100 fr. 5 cr. si totu-odata s'au cumparatu una obligatiune urb. trans. de 100 fr. cu 80 fr. 24 cr. (Nr. 107, 1873.)

Spre scientia.

§ 52. Secret. II. presentéza charthi'a dlui secret. I., G. Baritiu dein 8. Aprile a. c., prin carea se face intrebarea, déca dein numerii Transilvaniei aparuti pàna in 8. Aprile a. c. ar fi cu cale se se trametia câte unu esemplariu legatu frumosu si la espeditiunea universale?

In legatura cu acésta secret. raportéza, cumu-cà fiendu cestiunea urgente sub datulu 10. Aprile a. c. s'au scrisu numitului domnu dein partea presi-diului, cá se espedeze câte unu esemplariu dein numerii Transilvaniei, aparuti pàna atunci, la espositiunea universale, pre calea care o va aflá mai corespundietória. (Nr. prot. 94, 1873.)

Se iea spre scientia cu aprobare.

§ 53. Comitétulu arangiatoriu pentru primirea membriloru asoc. la adunarea gen. tienenda in an. cur. la Dev'a, prin scrisória sa dein 12. Aprile a. c. Nr. 2, cere cá comitetulu asoc. se dispuna a se stramutá terminulu adun. gen. a asoc. de pre 4. Aug. a. c. (diu'a defipta de adun. gen. tr.) pre 11. Aug.

Numitulu comitetu arangiatoriu 'si motivédia cererea sa cu impregiurarea, cà in diu'a de 4. Aug. fiendu tergu de tíera in Deva, dein asta causa adunarea gen. in acelu micu opidu, ar intempiná difi-cultati neinvingibile, si nu numai cà ar fi conturbata si in lucrarile sale, ci nu s'ar poté capata chiaru neci cortele pentru primirea membriloru asoc. (Nr. prot. ag. 95, 1873.)

Acestu comitetu luandu la seriósa discussiune cererea comitetului localu dein Dev'a, dein motivele ponderóse aduse inainte, cumu si dein consideratiu-

nea, cà impregiurarea cu tergulu de tíera, ce cade chiaru pe 4. Aug., nu s'au prevediutu cu ocasiunea fipsarei terminului pentru adunare: se afla indemnatu a accordá cererei desu amintitului comitetu arangiatoriu, si respective decide, cá terminulu adun. gen. a asoc. trans. pentru anulu curente se se stramute de pre 4. Aug. c. n. pre diu'a de 11. Aug. c. n. 1873, si totu-odata se concrede presi-diului, cá acésta stramutare a terminului adunarei gen., se o aduca de tempuriu la cunoscinti'a publica pre calea diuarieloru natiionali.

§ 54. Directiunea despart. cerc. alu Brasiovului (I.) submite protocolulu adunarei gen. cerc. tienute in 25. Martiu st. n. a. c. la Satulu lungu.

Dein amintitulu protocolu intre altele, resulta urmatóriele lucrari:

a) alegerea nouiloru membrii ai subcomitetului dupa trieniulu dejá espiratu, se se amane pàna la procsim'a adunare cercuale; pàna atunci subcomitetulu vechiu se remana in functiune, si se-si continue activitatea sa, despre carea va avea de a raportá adun. cerc. (p. II.)

b) proiectulu pentru infientiarea unei reuniuni de cumpatare dela beuturile spirituóse elaboratu de comisiunea resp., si presentatu in adunarea numita, se se íea la revisiune de subcomitetu, si déca 'lu va afla de corespundietoriu, se 'lu substerna comitetului centrale spre aprobare; in fine

c) adunarea cercuale procsima se determina a se tiené la Sacele in dominec'a a 2-a a lunei lui Iuliu s. v., séu o domineca inainte de s. Ilie (Nr. prot. ag. 96, 1873.)

Se iea spre scientia.

§ 55. Directiunea despart. cerc. alu Sabesiului (III.) aterne protocolulu siedintiei subcomitetului dein 26. Ian. 1873. Dein protocolulu amintitu resulta, cumu-cà cestionatulu subcomitetu, intre afacerile sale curente, s'au ocupatu si cu cestiunea despre loculu adunarei cerc. tienende pre an. cur., determinandu, cà numit'a adunare se se tiena la Cutu, dar mai autaiu se se intrebe comun'a amintita, déca póte primí adunarea; in casu déca nu o ar pote primí in sinulu seu, subcomitetulu isi reserva dreptulu a defige altu locu de adunare. (Nr. prot. ag. 97, 1873.)

Spre scientia.

§ 56. Dn. secret. I., G. Baritiu prin scrisóri'a sa dein 26. Aprile a. c. Nr. 17 arata, cumu-cà dupace are se intreprenhia o caletoria mai departata, carea póte se duredie mai multu tempu, nu va poté edá fói'a asociatiunei, decátu numai odata pre luna, inse prin acésta nu se va causá nici o dauna pentru abonati.

Totu odata 'si insinuéza dimissiunea dein postulu de secretariu I. si redactoriu. In urma cere a i se asemná un'a anticipatiune de 200 fr. pentru supportarea speseloru recerute la edarea ulterioare a fóiiei asociatiunei. (Nr. prot. 99, 1873.)

Incunoscintiarea dlui secret. I. despre edarea

fóiei in tempulu absentarei, numai odata pre luna, dein motivele aduse in amintit'a sa scrisória, se iea spre scienti'a cu aprobare. Ér insinuarea dimisiunei dein postulu de secretariu I. si redact. se va aduce la cunoscienti'a adunarei gen.; in urma cerut'a anticipatiune de 200 fr. se asemnéza la cass'a asociatiunei.

§ 57. Universitatea natiunei sasesci daruesce pre sém'a asoc. unu esemplariu dein protocélele pertractariloru conflului nationale dela 11. Noembře pàna in 21. Dec. 1872. (Nr. prot. 100, 1873.)

Se primesce pre langa recunosciantia protocélarã si se transpune dlui bibliotecariu spre a se petrece in registrulu bibliotecei asociatiunei.

§ 58. Dn. dr. Dem. Racuciu raportéza in caus'a legatului lui Ioane Iancu, repausatului parochu dein Vidr'a de susu.

Dn. referente pre bas'a acteloru substernute incóce, arata, cumu-cà legatulu amintitu dupa tenórea testamentului resp., numai càtu are de a se administrá dein partea asoc., ér dispusetiunea asupra aceleia, e strinsu determinata de testatoriu, fiindu-cà interesele obvenitórie dupa acelu legatu au se se confereze cá stipendiu unui teneru romanu dein némulu testatorului, studente pre la vreo universitate ori academiã, si in lips'a unui atare teneru, altui studentu dein Vidr'a de susu séu de diosu.

Legatulu cestionatu prin una decisiune a tribunalului reg. dein Abrudu de dato 18. Iuniu 1872 Nr. 2334 s'au constatat a fi de 2535 fr. 62 1/2 cr. (in realitati nemisicatóre, in pretensiuni active si in mobilia). Capitalulu amintitu cade in usufructulu veduvei repausatului testatoriu, pàna candu va fi ea in viétia; acela prin staruinti'a dlui advocatu plenipotentiatu alu asoc. Mat. Nicola s'au asecurat, ingrihinduse a se transpune pre numele asoc.

In fine dn. referente arata, cà vedu'a testatorului a intentatu procesu pentru escinderea unei sume de 997 fr. 62 1/2 dein mass'a testatorului, ce consta dein pretensiuni active, si pre carea o pretinde a'i compete densei.

Referentele amintitu, dupace a cercetatu cu deamenuntulu actele resp., pre bas'a acelora, face urmatóriele propuneru:

a) Raportulu dlui advocatu Mat. Nicola in caus'a cestionata, se se iea spre placuta scientia si deinpreuna cu tóte actele respective se se pastredie in archivulu asoc.

b) Se se esprime multiamita susu-amentitului dn. advocatu pentru ostenelele si energi'a dovedita in asta causa, si in fine

c) Se se aduca la cunoscienti'a numitului domnu dorinti'a acestui comitetu, de a se complaná causa cestionata prin una impacuire cu veduv'a testatorului respectivu.

Comitetulu luandu la discussiune cestiunea subversante, decide cu unanimitate: a se primí propunerile referentelui de sub a, b si c) in totu cuprinsulu lor, redicanduse astfelu la valóre de conclusu.

§ 59. Dn. Ioane Cretiu cá referentele comissiunei esmise in 14. Ian. a. c. § 9, pentru esaminarea regulamentului proiectatu in privinti'a infientiarei unei bibliotece pre sém'a despartimentului cerc. alu Fagarasiului (II.), raportéza in obiectulu dein cestiune.

Cestionatulu regulamentu, in necsu cu propunerile amintitei comissiuni, luanduse la desbatere dein § in §, se aproba, pre langa urmatóriele modificatiuni:

a) la § 1 dupa cuventulu „cercuale II-lea“ se se adauge „Fagarasiu.“

b) §§ 2—3 incl. se adopta dupa testulu originalu.

c) la sectiunea II. (titlulu gen.) cumu si la §§ 11 si 16 (sectiunea III.) si 19 (sect. IV.) in locu de „membrii bibliotecei“ se se dica „membrii societatiei (reun.) pentru infientiarea si sustinerea bibliotecei.“

d) §§ 4—8 incl. se adopta in testulu originalu.

e) la finea §-lui 9 dupa cuventele „manipulatiunea curente“ se se adauge „in grigi'a presiedintelui etc.“

f) § 10 se adópta fóra observari.

g) la § 11 se se lase afara alin. 1 si se se inlocuésca prin cuventele: „La folosirea bibliotecei sunt de a se observá urmatóriele dispositiuni.“ Totu la acelu § lit. a) in locu de tempu de 14 resp. 28 dile se se puna 15 resp. 30 dile, ér mai departe totu la lit. a) in locu de membrii voru avé de a solvi o tacsã de lectura de 20 cr., se se dica: ér nemembrii voru avé de a solvi o tacsã de lectura pre 15 dile de 10 cr., pre 30 dile de 20 cr. Punctele de sub b) (§ 11) se se stilizeze in modulu urmatoriu: „Ne inapoindu lectorele, operile primite in terminii indigitati sub a), séu ne solvindu tacs'a preserisa pre unu altu terminu nou, se va provoca in scrisu, a inapoiã operile primite, cu acea admonitiune, cà ne urmandu va avé dupa terminu de 10 dile a solvi pre fia-care di una mulcta de 1 cr. La lit. c) in locu de „28 dile“ se se puna „30 dile.“

Totu la § 11 lit. d) tecstulu se se modifice: „dein operile, ce constau dein 5 volume, se potu primí aceste tóte, pàna la 10 volume pre diumetate, si preste 10 volume càte o tertialitate;“ lit. e) si f) (§ 11) remanu dupa tecstulu originalu.

h) Ceilalti §§ 12—22 incl. se adópta dupa testulu originale, afara de modificatiunea indigitata ad c) (§ 16 si 19) cu acea observatiune, cà dara ar fi mai corespundietoriu, candu sect. IV. cu determinatiunile ei generali, ar premerge sectiuniloru speciali, facunduse astfelu, cá dupa § 1 se urmedie §§ 20, 21 (resp. atunci 2, 3), apoi 19 (resp. 4), si apoi 22 (resp. 5), si dupa acestia §§ 2, 3 etc. (resp. 6, 7 etc.)

Verificarea acestui procesu verbale se concrede domniloru membrii Dunca, Hannia si dr. Racuciu.

Sibiü datulu cá mai susu.

Iacobu Bologna,
vicepres.

I. V. Rusu,
secret. II.

S'a cetitu si verificatu, Sibiü 12. Maiu 1873.
I. Hannia mp. P. Dunca mp. Dr. Racuciu mp.

† **Alessandru Ioanu I. Cusa,**

fostu Domnitoriu alu Romaniei dela 24. Ian. 1859 c. v. pàna la 22. Febr. 1866, a repausatu in $\frac{3}{15}$. Maiu la Heidelberga in Germani'a, unde venise nu de multu dela Florenti'a cu soci'a sa dóm'n'a Elena n. Rosetti. Sanetatea sa de càtiva ani incóce era multu alterata. Remasítiele sale pamentesci s'au transportatu in Moldov'a la proprietatea sa Ruginós'a. Posteritatea va sci se judece cu sange rece si se puna in campana drépta inca si faptele acestui Domnu alu daco-romaniloru dein Romani'a unificata, éra dela contemporanii sei nu asteptamu judecata nepartenitória, pentrucà ei abia sunt apti pentru acésta. Precumu in alte tempuri, asia si in acestea dile in care vietuimu, este una dein proprietatile caracteristice ale ómeniloru, cá se amble mai totu in cali extreme, se laude si se glorifice astadi, ceea ce au defaimatu eri si ce au aruncatu cu tina, se judece pe barbatiu cu vocatiune séu positiune inalta, unilateralu, dupa impressiuni momentane, si numai dupa câte una séu duoe fapte ale loru; cà-ci de tota cealalta activitate nu le pasa, séu cà sunt multu mai reatatosi, ori mai interessati, séu si usiorei, unele impertinenti, decàtu cà se voiésca a se informa de ajunsu despre ómeni, lucruri si impregiurari.

Ad Nr. 110—1873.

Publicarea baniloru incursi

1a fondulu asoc. trans. dela siedinti'a comit. dein 8. Aprile pàna in 10. Maiu a. c.

Dela dn. avocatulu in Aiudu, Nic. Gaetanu tacs'a de m. ord. pre $187\frac{1}{2}$ 5 fr.

Dela dn. protopopulu in Sabesiu, Ioane Tipeiu tacs'a de m. ord. pre $187\frac{2}{3}$ 5 fr.

Dela dn. parochulu in Sabesiu, Avramu Davidu tacs'a de m. ord. pre $187\frac{1}{2}$ 5 fr.

Sibiuiu, in 10. Maiu 1873.

Dela secret. asoc. trans.

P. P. La Nr. 9 alu Transilvaniei pag. 108 IV. la dn. protop. alu Losiardului, Sim. Bocsia tacs'a de m. ord. in locu de $187\frac{1}{2}$ se corege pre an. $187\frac{0}{1}$.

Ad Nr. 110—1873.

Publicarea contribuiriloru incurse

la fondulu academiei dela 8. Aprilie pàna la 10. Maiu a. c.

I. Prin dn. redactoriu Ios. Vulcanu, dela dn. jude cerc. in Bogsi'a muntana in Banatu, Stefanu Antonescu, s'au tramesu pre sém'a fondulu academiei de drepturi (fóra de list'a p. t. dd. contribuitori) sum'a de 75 fr. 25 cr.

II. Prin dn. Andreiú Albonu, protopopulu in Palatca, s'au tramesu la fondulu academiei 28 fr. 30 cr.

Contribuiri si anume dela domnii Ioane Germanu, parochulu gr. c. in Sambotelecu 5 fr.

Alecsandru Vamesiu, parochulu gr. c. in Cistelecu 5 fr.

Constantinu Albonu, parochulu gr. c. in Camarasiu 1 fr.

Georgie Florianu, parochulu gr. c. in Bald'a 1 fr.

Ioane Micu, parochulu gr. c. in Siarmasielu 1 fr.

Elie Florianu, parochulu gr. c. in Velcheriu 1 fr.
Teodoru Giurgiu, parochulu gr. c. in Aruncu'ta 1 fr.
Vasilie Caliani, parochulu gr. c. in Mihesiu 1 fr.
Vasilie Farago, parochulu gr. c. in Suatu de susu 1 fr.
Alecsandru Papp, cantoriulu gr. c. in Aruncu'ta 2 fr.
Dorošteiu Beleanu, economulu in Siarmasiu 1 fr.
Iacobu Beldeanu, docente in Bald'a 1 fr.
Georgie Romanu, docente in Aruncu'ta 1 fr.
Ioane Botezanu, docente in Siarmasiu 50 cr.
Parteniu Rodneanu, docente in Mihesiu 50 cr.
Luca Boca, cantoriulu in Velcheriu 1 fr.
Georgie Germanu, economulu in Aruncu'ta 1 fr.
Spiridonu Bosanu, economulu in Aruncu'ta 50 cr.
Alienu Cintisianu, economulu in Mihesiu 50 cr.
Petru Cintisianu, economulu in Mihesiu 50 cr.
Andrei Albonu, protopopulu gr. c. in Palatca 2 fr.
Sum'a 28 fr. 30 cr.

III. Prin zelulu si staruinti'a domnulu Petru Suciú, profesorulu la universitatea dein Iasi, s'au tramesu pentru fondulu academiei $11\frac{1}{2}$ Napoleoni, si anume dela domnii: I. Crénga, institutore in Iasi 2 lei noui. I. Pompilianu, economulu in Iasi 2 lei 2 bani. Alecs. I. Gheorghiu, profes. in Iasi 10 lei. G. Rosiu, profes. in Iasi 11 lei 75 bani. G. Cernatescu, prof. in Iasi 2 lei. Unu anonimu 1 leu 28 bani. C. Corjescu dein Iasi 11 lei 75 bani. A. M. Siendre, adv. in Iasi 11 lei 75 bani. A. N. Cambay, adv. in Iasi 2 lei. (Numele nu se descifrá) 5 lei 12 bani. C. Stiubeiu, prof. in Iasi 4 lei. St. Bei (nu se póte ceti) in Iasi 20 lei. P. Paladi in Iasi 11 lei 75 bani. A. Degre, adv. in Iasi 11 lei 75 bani. Teod. Bonciu, propriet. in Iasi 11 lei 75 bani. (Collectati prin du. prof. de universitate in Iasi, A. Gheorghiu.) Stef. Pavlescu, propriet. in Iasi 2 galb. Ioane Stavratu, prof. in pens. in Iasi $\frac{1}{2}$ galbenu. Petru Suciú, prof. de universitate in Iasi 40 franci. Anast. Fetu, mediculu in Iasi 30 franci. Dim. Tacu, avocatulu in Iasi 1 galbinu. Sibiuiu in 10. Maiu 1873.

Dela secret. asoc. trans.

Ad Nr. 111—1873.

Contribuiri la fondulu academiei romane.

Prin dn. protopopulu alu Clusiuului, Gavriila Popu s'au tramesu 9 fr. si anume dela domnii: d-sa protopopulu 1 fr. 10 cr. Greg. Chiffa, capelanulu in Clusiu 1 fr. Nic. Popu, protopopulu in Fenesiulu sas. 1 fr. Dem. Cosm'a, parochulu 1 fr. Ioane Bochisiu, parochulu 1 fr. Nic. Popu, parochulu in Clusiu-Monostoru 40 cr. Alecs. Popu, cooperatoriulu 40 cr. Greg. Popu, parochulu 50 cr. Vas. Bochisiu, parochulu 50 cr. Nicolae Giurgiu 50 cr. Andreiu Cordosiu 10 cr. Basiliu Maja 10 cr. Ioane Podóba, parochulu 20 cr. Ioane Maioru, docente 20 cr. Iacobu Muresianu, docente 20 cr. Ioane Chitt'a, docente 20 cr. Vasiliu Popu, docente 20 cr. Daniele Borz'a, notariulu 20 cr. Adamu Maioru, docente 20 cr.

Sum'a 9 fr.

Sibiuiu 18. Maiu 1873.

Dela secret. asoc. trans.

Espositiunea Romaniei la Vien'a.

„Participarea Romaniei la espositiunea dein an. 1873 fú primita de càtra gubernulu romanu cu cea mai mare graba si bunavointia. Dejá in lun'a lui Noembre a anululu 1872 se intrunise la ministeriulu princiaru alu comerziului si lucrariiloru publice o comisiune permanenta compusa dein 15 membri, ce érá insarcinata cu adunarea, esaminarea si tramiterea

obiectelor la espositiune; si unu comitetu esecutivu, alesu dein sinulu ei, avea se esecute decisiunile luate de càtra acèsta comisiune. Se infiintara in fia-care districtu subt-comisiuni pentru espositiune, compuse dein prefectulu districtului, unu membru alu comitetului permanentu, primariulu si doi esperti. Cá presiedinte alu comisiunei fù numitu dn. Odobescu, care se retrase inse dejá in lun'a lui Decembre si fù inlocuitu prin dn. Bengescu. Subt conducerea inteligenta a acestui dein urma se emisera instructiunile necesarie diferiteloru prefecturi de districte, facènduse totu-deodata si invitatiuni producatoriloru si industriariloru.

Dela inceputu chiaru se luà decisiunea de a se espune unu tablou intregu si càtu se póte mai complectu de productiunea bruta a tieriei. La acèsta colectiune de producte ale pamentului se adausera si relatarile statistice despre originea, cantitatea productiuniloru, pretiurile proportionali etc. etc. Formatiunea geologica a tieriei fù espusa prin o colectiune complecta de metaluri, sare, carbuni; prin o carta geografica cu lamuriri scientifice; asemenea si rasele principali de boi, oi si porci voru fi reprezentate in despartirea agricola. In ceea ce privesce productiunile industriali, s'a luat decisiune de a se espune instrumente de lucru, covóra tiesute in monastiriele de calugaritie, metasarii produse prin industria casnica si obiecte de olarie. Museulu va espune mai cu séma o colectiune interesanta de anticitati.

Tóte acestea erau dejá decise pentru espositiune. Dara trebuia érase se se alerge la acele lupte pentru a induplecá pe camera de a aprobá creditulu necesariu de 379,440 franci pentru cheltuelile de facutu cu ocasiunea espositiunei. Pe de alta parte se aratá intre particulari o astfeliu de apathía, in càtu gubernulu se vediù silitu la urma, de a dá miciloru industriali avansuri.

Romani'a si-a pusu mare silintia mai cu séma in decorarea esterióra a spaciului ce'i fù destinatu, si acèsta espositiune va oferí, fàra induocla, unu aspectu prea frumosu. (Patri'a Nr. 362.)

Nr. presid. 114—1873.

A N U N C I U.

Comitetulu asociatiunei transilvane, la cererea comitetului arangiatoriu pentru primirea membriloru asoc. la adunarea generale dein Dev'a, dein motive ponderóse, in siedinti'a sa dein 10. Maiu c. n. a. c. s'a aflatu indemnatu, a stramatá adunarea gen. pentru anulu curente de pre 4. Augustu c. n. a. c. — diu'a defipta de adunarea gen. dela Sabesiu, pre 11. Augustu c. n. a. c. si dilele urmatórie, totu in opidulu Dev'a.

Ceea ce prin acèsta conformu §§-loru 14, 21,

25 dein statutele asoc. se aduce de tempurú la cunoscenti'a publica.

Dela presidiulu asoc. trans. pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu.

Sibiú in 20. Maiu 1873.

Iacobu Bologa,
vicepres.

I. V. Rusu,
secret. II.

Bibliografia.

Se cauta spre a se cumpara carticic'a germana sub titlu:

Verzeichniss der während der jüngsten Revolution 1848 et 1849 im Kronlande Siebenbürgen auf verschiedene Weise gefallenen Menschenopfer.

Diese Abschrift ist mit den Verzeichnissen der Urschrift vollkommen gleich. Wien, 30. Jan. 1851.

Acèsta carte se tiparise in Vien'a, in tipografia statului in 4° mare, pag. 82. Ea coprinde tóte omururile si crudimile dein a. 184^s/₉, càte au potutu veni la cunoscenti'a guberniului imperatescu de atunci. Dicemu càte 'iau potutu veni la cunoscentia, pentru cà multe 'iau remasu cu totulu necunoscutu. Dn. Alexi publicase in „Transilvani'a“ unu estrasu bunu dein acea carticica, se simte inse lips'a historica a totu lui.

Actele conferentiei, tienute de romarii greco-catolici dein provinci'a metropolitana de Alb'a-Iuli'a, la Alb'a-Iuli'a in 13—14. Aprile 1871. Blasiu, 1871. 8° mare, pag. 35. Se afla in Blasiu, se póte trage si prin librarii; se si cauta acuma, candu cestiunea eclesiastica si scolastica a romaniloru gr. catolici a intratu in unu stadiu nou.

Acte sinodali ale basericei romane de Alb'a-Iulia si Fagarasiu date la lumina de Ioane M. Moldovanu tom. I et II, Blasiu, 1869—70, formatu 8°. Pretiulu fórtu moderatu, càte 1 fr. 10 cr. de unu tomu, se afla la editoriu in Blasiu si la librarii pe la cetati.

DICTIONARIULU

UNGURESCU - ROMANESCU

compusu de Georgie Baritiu. Brasiovu 1869, form. 8° mare, 41 cóle, se afla depusu spre vendiare la librariile d'in Brasiovu, Sibiú, Clusiu, Lugosiu, Temisiór'a, Aradu, M. Sigetu, cu pretiulu originale ficu 3 fr. 70 cr. leg. tiépenu cu piele, si 3 fr. 20 cr. v. a. leg. usioru. Anume pentru comitate sunt depuse in Clusiu la librariile dloru I. Stein si L. Demjén. In Sibiú la librari'a Iulius Spreer. Lugosiu I. L. Kremann. Deva I. Zöld.